

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

Cuvântul

conf.univ.dr. Aurelian A. BONDREA,
rectorul Universității Spiru Haret

Stimați colegi, membri ai Senatului
Universității Spiru Haret.

Distinși invitați,

Reuniunea de astăzi a Senatului nostru universitar este consacrată conferinței titlului academic *Doctor Honoris Causa* al Universității Spiru Haret domnului academician arhitect Richard England, personalitate marcantă a culturii contemporane.

Prin excepționalele sale lucrări, arhitectul Richard England a câștigat numeroase premii internaționale, inclusiv șase premii ale Academiei Internaționale de Arhitectură și două premii ale Asociației Arhitecților din Commonwealth, numeroase premii regionale. Domnia sa a fost onorată cu Medalia de Aur a orașului Toulouse, în 1985, Medalia de Argint a Comitetului Internațional al Criticilor din Arhitectură, în 1987; în 1996, a fost laureat al Premiului Internațional de Arhitectură la a III-a

Bienală din Costa Rica, în 2000, a primit Medalia de Aur la Trienala de Arhitectură de la Belgrad și acestea sunt doar câteva dintre distincțiile primite.

Despre activitatea domniei sale, s-au exprimat mari oameni de cultură, elogiindu-l și exprimându-i aprecierea entuziastă. De pildă, Dennis Sharp spunea: „Munca lui rămâne la fel de fermă și de inspirată ca cetatea unică de piatră, care este insula Malta”, țara natală a domnului Richard England. Charles Kneivitt releva: „England are o abilitate extraordinară de a transforma ceva destul de rebarbativ și simplu într-o operă de valoare, pentru a transforma un program de domeniu de aplicare limitat într-un eveniment, o sărbătoare, chiar un ritual” și „Gândirea neobosită și energia nervoasă a lui Richard England au găsit expresie în atâtea domenii artistice diferite, care pe oricine îl lasă fără respirație”. Sau, David Atwell a scris: „Poate că există puțini arhitecți contemporani a căror operă este atât de

fascinantă ori a căror carieră internațională prodigioasă atât de imediată să intrige ca în cazul lui Richard England. Diversitatea talentului și activităților i-au permis să-și asume o statură intelectuală neobișnuită printre arhitecții perioadei postbelice”. Basil Spence l-a caracterizat astfel: „El are ochiul neobosit și iscoditor al artistului-poet”.

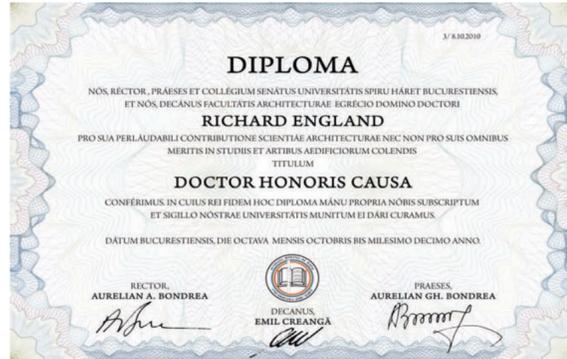
Activitatea domnului Richard England este foarte variată și performantă la nivel de excelență în arhitectură, sculptură, pictură, fotografie, poezie, este un neorenescentist, o personalitate care face cinsto culturii malteze, din a cărei „Triadă de aur” face parte, dar, în același timp, culturii universale.

Suntem onorați să-l avem oaspete pe domnul Richard England și să-i conferim titlul academic *Doctor Honoris Causa* al Universității Spiru Haret.

Îl invit pe profesor universitar dr. arhitect Emil Creangă, decanul Facultății de Arhitectură, să susțină Laudatio.

Senatul Universității Spiru Haret a aprobat,
în unanimitate, acordarea titlului academic
Doctor Honoris Causa al Universității Spiru Haret
academicianului arhitect Richard England

Laudatio

Astăzi avem bucuria să omagiem pe academicianul, profesorul, arhitectul, pictorul, sculptorul, poetul și filosoful Richard England.

Născut în Malta, face parte din ceea ce întreaga critică de specialitate a numit *Triada de aur a culturii malteze*, împreună cu scriitorul și filosoful Serracino Ingloț și compozitorul Charles Camilleri.

A început să studieze arhitectura la Universitatea Regală din Malta, apoi la Politehnica din Milano, oraș care în anii '60 a fost perceput ca unul din centrele arhitecturii moderne în care activau Gio Ponti, Gardella, Munari, Sottas sau Ernesto Rogers.

Personalitatea de excepție a lui Gio Ponti, model creator de factură renescentistă a marcat evoluția ulterioară a tânărului Richard England.

În anul 1962, Richard England se întoarce în Malta, unde pune bazele Studioului de Arhitectură England & England.

Încă de la primele lucrări, creația celui omagiat astăzi, a impresionat prin atenția deosebită acordată relației între construcție și cadru natural...*situl vorbește arhitectului, dezvăluindu-i nu numai datele fizice, topografice, climatice și materialele pentru construcție, ci și datele memoriei lui, adică tradiție, cultură și istorie. Aceste voci ale sitului vor indica soluția cea mai potrivită...*

A obținut mari premii internaționale pentru lucrări de excepție:

- capele în care cel ce intră se regăsește pe sine și aspiră către transcendent;
- splendide grădini, pe care oamenii să le folosească tot atât de mult precum casele lor;
- hoteli și clădiri de tot felul care se integrează perfect în peisajul auster al insulelor malteze;
- piscine care au readus magicul în arhitectură.

Într-o lucrare mai recentă - *St James Cavalier* - un centru al creației în Republica Malteză, Richard England a oferit celor interesați o lecție exemplară de reabilitare a unui monument valoros ce datează din secolul al XVI-lea, evidențiind o *arhitectură a memoriei și narațiunii*.

Academicianul Richard England s-a impus prin apartenența la ceea ce numim *regionalismul în arhitectură*, concepție ce surprinde prin originalitate și prospectivă: *... arhitectura trebuie legată de loc și de timp. Opera mea țintește spre crearea unei expresii în forma construită, progresistă, din punct de vedere tehnologic, dar conservatoare, din punct de vedere cultural. Tehnologia este doar o parte a răspunsului, dar, tot așa, o parte este Istoria.*

În construcțiile mele am încercat să evoc într-o expresie contemporană calitățile esențiale ale Maltei și moștenirea ei în Arhitectură, care reflectă esența formală și identitatea locului într-adevăr regional: încerc încă și mai sincer astăzi, printr-o interpretare paradoxală a tradiției folosite ca trambulină pentru inovație...

Lucrările sale sunt cunoscute în întreaga lume, prin expozițiile organizate în marile capitale.

Personalitate de excepție a lumii contemporane, profesor la prestigioase facultăți de arhitectură, autor al unor cărți de referință în domeniu, Richard England este *Vicepreședinte al Academiei Internaționale de Arhitectură*.

Într-o lume tot mai agitată și confuză, opera sa reprezintă o oază de serenitate.

Ca semn de prețuire pentru opera remarcabilă pe care ne-a dăruit-o, Senatul Universității Spiru Haret îi conferă astăzi academicianului Richard England titlul de *Doctor Honoris Causa*.

Alocuțiunea domnului Richard ENGLAND

Onorabili profesori,

Distinși oaspeți,

Doamnelor și domnilor,

În primul rând, dați-mi voie să vă spun cât de onorat sunt pentru faptul că această renumită universitate a luat decizia de a-mi conferi acest prestigios doctorat de onoare. Trebuie să mărturisesc cât sunt de îndatorat de a mă afla în compania a doi iluștri și foarte cunoscuți posesori ai acestui titlu. Urmând unor personalități atât de proeminente ca Papa Ioan Paul al II-lea și fostul președinte, Ion Iliescu, mă simt nevrednic de o asemenea vecinătate. Este motivul pentru care accept această vecinătate academică, nu numai cu recunoștință, dar, de asemenea, cu modestie.

Îi mulțumesc rectorului – profesor universitar doctor Aurelian A. Bondrea, membrilor Senatului și decanului Facultății de Arhitectură, prof.univ.dr. Emil Creangă, pentru a-mi fi acordat această distincție academică. Aș dori, de asemenea, să alătur mulțumirile mele profesorului Adrian Mahu, pentru care am un mare respect, nu numai ca un universitar cu merite excepționale, dar mai mult ca un prieten de o viață, drag și prețios.

S-ar cuveni să încep cu o definiție a arhitecturii; cu una care vine de la marele arhitect roman Vitruvius, de acum ca. 2000 de ani. Este o definiție care, cred, își păstrează valabilitatea și astăzi. Confort, trăinicie și incântare.

Confortul privește necesitatea de a negocia cu succes între condițiile materiale și funcțiile de bază, cerute; deoarece arhitectura rămâne, în primul rând, o artă supusă utilității.

Trăinicia se concentrează pe realizarea unei stabilități structurale corecte a construcției.

În timp ce partea de incântare subliniază componentele poetice care ridică construcțiile la un nivel înalt de artă și arhitectură.

Personal, întotdeauna am crezut în elaborarea unei arhitecturi, în care poezia să prevaleze asupra prozei, emoționalul să fie deasupra materialului în crearea unor ambianțe care să ducă la incântarea și dezvoltarea sufletului.

Totdeauna m-am concentrat asupra unei arhitecturi pe care să numi-o o arhitectură a transfigurării; transfigurarea a ființei umane din crisalida pietrificată și aridă, care a devenit astăzi, într-un fluture zglobiu, care să îl facă să fie în stare să zboare către cele mai înalte sfere ale emoției umane. În acest scop, îmi concentrez munca asupra celui de-al treilea element al definiției lui Vitruvius, subliniind ceea ce o clădire face pentru cei care o folosesc și, în schimb, beneficiarii sunt, din punct de vedere emoțional, satisfăcuți în mod superior de ceea ce construcția face pentru ei. Telul este, întotdeauna, este de a adăuga poezie pragmatismului. Eu cred, în continuare în darul de vulpe Micului Prinț, în povestea lui Antoine de Saint-Exupery, care spunea că: „doar cu inima putem vedea corect, ceea ce este esențial nu se poate vedea cu ochii.”

În lumea dinamică și materialistă de astăzi, eu cred în „asistarea Pământului”, noțiune care ne reaminteste că este esențial să punem în valoare nu numai ce posedăm, ci mai mult, ceea ce avem de împărțit în comun. Acest concept apare în scrierile Papei Ioan Paul al II-lea, o personalitate pe care o consider drept un contributor major la eforturile către coexistența pașnică a umanității în veacul al XX-lea. Cuvintele sale ne reamintesc faptul că „Pământul este o moștenire comună, iar fructele sale ar trebui să fie la îndemâna tuturor.” Este imperios să ne reamintim că omul este deopotrivă un oaspete și un păzitor (guardian) al acestui Pământ, este chiriș și nu proprietar. Trebuie să înțelegem că nu stăpânim Pământul, ci doar îl folosim cu gândul la cei care vor veni după noi.

Viața zilelor noastre se concentrează pe lăcomia seducțiilor și a doriștelor hedoniste de a poseda și a te bucura de ce posezi. Ca urmare a acestora, consumăm atât resurse naturale, cât și umane. Viața zilelor noastre este caracterizată de maladia indiferenței, nu numai față de ceilalți, ci chiar față de Planeta noastră și sistemul său ecologic.

De prea multă vreme am trăit cu impresia că noile tehnologii vor stăpâni natura. Astăzi suntem, totuși, conștienți de faptul că aceste tehnologii amenință nu numai natura, ci chiar înseși sustenabilitatea și echilibrul sistemului planetar.

Vremea în care trăim este o epocă în care totul este orientat către țeluri pe termen scurt. Mărcile și publicitatea sunt bazate pe imagini care să capteze și să seducă ochiul. Tintite, în cele din urmă, către câștiguri financiare și comerciale. Trăim într-o lume fără mituri, în care cunoaștem prețul tuturor lucrurilor, dar și valoarea nimicului. Ca urmare, însăși arhitectura a căzut în această capcană și a adoptat o imagine universală care scoate în evidență doar forme și modă. Arhitectura care, odinioară, era drumul către incântare, a devenit astăzi doar drumul către speculație.

Deși mulți cred că trăim într-o perioadă de avangardă, adevărul este că trăim o epocă de avangardă a regresului, în care arhitectura, laolaltă cu celelalte arte, a degenerat într-un produs comercial al modei și al reclamei, concentrându-se doar asupra noutăților. Astăzi, arhitecții sunt narcisiști. Indulgenți cu ei înșiși și aroganți. Implicați într-o goană nebună după imagini pline de forță și ademenitoare. În consecință, puține sunt clădirile de astăzi la care te poți uita și zâmbi. Prea mult *starhitecti*, prea multe proiecte de *starhitect*, sunt îmbrăcate, distorsionate și răsucite, arătând de parcă ar fi create la beție. Aceaste sunt deoarece inovația și noutatea sunt, pe nedrept, considerate ca progres, iar moda a devenit scara către celebritate. Excentricitățile arhitectonice sunt, deci, justificate pentru mișcările îmbălsăcite și pentru jurnalele de arhitectură pline de scrieri complet indescifrabile. Întregul acesta ne duce cu gândul la H. C. Andersen și povestea sa despre noile haine ale împăratului. Cineva va trebui să se întrebe „ce s-a întâmplat cu arhitectura ca artă socială?”. Nu mai mult decât acum un secol, marele arhitect Frank Lloyd Wright avertiza asupra efemerului din modă declarând: „o arhitectură concepută în stilul curent al modei este destinată să se demodeze chiar înainte de încheierea timpului său de existență”, iar marele Constantin Brâncuși al românilor avertiza cu înțelepciune că „trebuie să separăm, totdeauna, esențialul de efemer.”

(Continuare în pag. 3)

STUDENȚII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde,
de la Facultatea de Management Financiar-Contabil,

• conf.univ.dr. Zenovic GHERASIM

CONCEPTE FUNDAMENTALE PRIVIND MANAGEMENTUL PROIECTELOR

Studentul: În managementul proiectelor se folosesc o multitudine de înțelesuri ale acestei noțiuni. Care ar fi acestea și ce reprezintă, de fapt, managementul proiectelor?

Profesor: Într-adevăr noțiunea de management este, în practică, folosită, cu mai multe înțelesuri determinate de domeniu, context, ierarhizarea organizațională, astfel: știință/artă, proces (sistem de acțiuni logice, coerente și sistematice întreprinse pentru realizarea unui obiectiv sau unor obiective), categorie de profesioniști (management de vârf sau de top, management mediu, management operațional), disciplină de studiu, domeniu de cercetare, ansamblu de norme și proceduri destinate administrării unei organizații.

Managementul proiectelor reprezintă o ramură specializată a managementului inițiată în anii '50 pentru coordonarea și controlul activităților din ce în ce mai complexe din industrie.

Apariția și dezvoltarea managementului proiectelor au fost determinate în special de inițierea și derularea programelor spațiale ale N.A.S.A., de concurența între statele dezvoltate pentru supremație în domeniul militar, de cerința clienților mediului socio-economic, conform căreia proiectele lor trebuie să fie executate în timpul cel mai scurt, cu recuperarea cât mai rapidă a investițiilor.

Student: În abordarea problematicii generale a managementului proiectelor se au în vedere diverse tendințe. Care ar fi acestea?

Profesor: Cele mai pregnante tendințe care s-au conturat sunt următoarele:

- Organizațiile tind spre globalizarea activităților lor, aspect ce conduce la intensificarea influențelor din mediul extern și la o trecere de la planificarea tradițională și sistemele CPM (Computerized Project Management) la sisteme orientate pe proces, fundamentate pe comunicarea și lucrul în echipă.
- Creșterea accelerată a volumului de informații și a cunoștințelor. Puternicele facilități oferite de comunicarea prin Internet au inspirat crearea unor instrumente software integrate în sistemul informatic organizațional care asigură funcționarea echipelor de lucru virtuale (ceea ce înseamnă că membrii echipei de lucru se pot găsi în locații geografice diferite și pot lucra ca și cum s-ar găsi în același loc).
- Creșterea cererii pentru burmi și servicii tot mai complexe și mai puternic personalizate.
- Creșterea competiției pe piață.

Student: Presupun că există și structuri adecvate, competente pentru rezolvarea unei asemenea problematici. Ce se poate spune în acest sens?

Profesor: Complexitatea crescândă a problemelor de rezolvat cu ajutorul managementului proiectelor, precum și creșterea numărului organizațiilor orientate pe proiecte au contribuit la profesionalizarea și diversificarea problematicii managementului proiectelor. În 1969, s-a înființat Institutul pentru Managementul Proiectelor, PMI (Project Management Institute), care a cuprins în anii '90 peste 10.000 de membri.

Domeniile PMBOK, apreciate ca tradiționale în managementul proiectelor, sunt: managementul scopului, managementul timpului, managementul resurselor, managementul costurilor, managementul riscurilor, managementul calității, managementul comunicării și managementul achizițiilor. Potrivit aceluiași surse, alte activități generice pentru managementul proiectelor sunt considerate următoarele: managementul proiectelor generice, administrare, metrice, planificare și urmărire (monitorizare), metodologia și procesele specifice proiectelor, managementul programelor și biroul proiectului, revizuirea proiectului etc.

Student: Ce elemente, ce procese sunt caracteristice managementului proiectelor?

Profesor: Există, evident, etape distincte, care trebuie neapărat parcurse. Am în vedere câteva:

Abordarea orientată pe proiecte (Project-Oriented Approach) reprezintă aplicarea metodelor, instrumentelor și tehnicilor de managementul proiectelor în procesele de afaceri. Evoluția unei organizații economice, de la începuturile sale către organizația orientată pe proiecte (Project-Oriented Organization), poate fi prezentată pe baza unui model în trei faze (Buse, 2008): 1) utilizarea ad-hoc, 2) aplicarea reglementată și 3) organizația orientată pe proiecte. Utilizarea ad-hoc, ca fază incipientă de cristalizare a principiilor și tehnicilor din managementul proiectelor, s-a bazat exclusiv pe inițiative individuale pentru proiecte cu caracter special. Atenția a fost concentrată, în principal, pe programarea calendaristică și controlul proiectului cu instrumente de divizare a activităților proiectului. Reușita proiectelor gestionate în acest mod a fost slabă, astfel încât, după o perioadă de timp, organizația a conștientizat că este necesară o aplicare reglementată a managementului proiectelor, care presupune: instruirea tuturor participanților, implicarea în managementul proiectelor a tuturor nivelurilor de management, asigurarea și controlul calității.

Atribuirea unui proiect (Project Assignment) se referă la însărcinarea de realizare a proiectului transmisă, oral sau în scris, de către proprietarul proiectului către managerul de proiect și echipa de lucru la proiect. Carta proiectului (Project Charter) este un document, utilizat de managementul executiv al organizației din care face parte echipa de lucru la proiect, în scopul conferirii autorității necesare alocării resurselor organizaționale la activitățile din cadrul proiectului.

Monitorizarea unui proiect (Project Monitoring) reprezintă urmărirea, observarea, măsurarea și verificarea sistematică (pe baza unui ritm prestabilit, continuă sau periodică) a modului de realizare a unui proiect. Monitorizarea este o funcție a managementului proiectului. Monitorizarea evoluției proiectului semnifică procesul de comparare a stării curente a proiectului cu ceea ce prevede planul proiectului, cu scopul de a se identifica și semnala eventualele diferențe.

Evaluarea unui proiect (evaluarea ex-post) este dată de aprecierea impactului pe care proiectul îl are asupra mediului, prin evidențierea de fapte, concluzii, recomandări și

Student: Ce statut are proprietarul proiectului?

Profesor: Proprietarul proiectului (project owner), denumit uneori și client sau beneficiar al proiectului, este o organizație responsabilă cu stabilirea obiectivelor proiectului, asigurarea bugetului proiectului și cu planificarea și implementarea proiectului (când este cazul).

Cu indicativul SR 13465:2002, Asociația de Standardizare din România a adoptat primul standard român de managementul proiectelor, standard denumit Cerințe pentru certificarea personalului în managementul proiectelor și programelor.

Elaborarea acestui standard a fost inițiată de Asociația Project Management România (APM România) și s-a bazat pe standardul Asociației Internaționale pentru Managementul Proiectelor – IPMA (International Project Management Association), standard denumit Linii directoare de competență internațională – ICB (International Competence Baseline). APM România (asociație înființată în anul 2000 și afiliată din 2002 la IPMA) a realizat și publicat glosarul cu aproape 700 de termeni de specialitate specifice managementului proiectelor, termeni prezentați în limba română în corespondență directă cu termenii similari din limba engleză. Pentru o mai clară lămurire a termenilor și noțiunilor specifice PM, s-au prezentat atât termenii și noțiunile în limba română, cât și corespondentul din limba engleză. În cazul acronimilor, s-a preferat varianta în limba engleză, cu explicarea semnificației în limba română. Experiența demonstrează că, în general, într-un anumit domeniu (deci și în domeniul managementului proiectelor), încercarea de impunere a unor abrevieri și acronime în limba

Student: În acest context complex, care ar fi definiția și în ce constă caracterizarea proiectului?

Profesor: Proiectul reprezintă un ansamblu de eforturi temporare depuse pentru a crea un produs sau de a asigura un serviciu. Aceasta este definiția „PMBOK” – Project Management Body of Knowledge Guide, adică Ghid pentru corpul cunoștințelor de managementul proiectelor.

Modelul triunghiular al unui proiect (fig. 1.1), (Barnel, Deliotte, Haskins & Sells) pune în evidență interdependența dintre cele trei elemente de bază ale unui proiect: obiectiv, costuri și timp.

Dintr-o altă perspectivă, proiectul este un ansamblu de activități încadrate în timp printr-un început (Begin) și un sfârșit (End), cărora li se alocă resurse limitate, prin care se urmărește îndeplinirea obiectivului prestabilit (fig. 1.2).

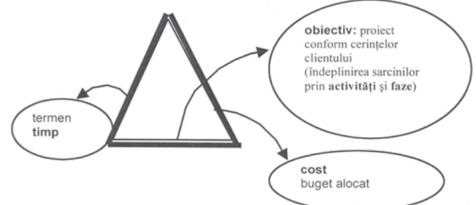

Fig. 1.1. Modelul triunghiular al unui proiect

Momentul inițial (begin) este considerat momentul în care se ia decizia de a se trece la conceperea unui proiect, iar momentul final (end) este cel în care se încheie ultima activitate prevăzută în proiect. Obiectivul unui proiect semnifică ceea ce trebuie obținut pentru succesul proiectului și se exprimă prin valorile planificate pentru rezultatele așteptate.

Obiectivul proiectului se referă la toate aspectele importante ale proiectului (resursele financiare, tehnice, umane, informaționale, organizaționale, de timp și de calitate, precum și de siguranță și logistică).

Sintagma resurse limitate din definiția proiectului se referă la restricțiile impuse asupra celor trei elemente din modelul triunghiular al unui proiect:

- timpul (resurse de timp);
 - costul (resurse materiale, financiare, umane);
 - obiectivul final (describ prin specificații, pentru obiectivul produsului sau serviciului, descris prin activități și faze pentru obiectivul proiectului).
- Prima definiție are caracter restrictiv, în sensul că prin proiect se înțelege doar crearea unui produs sau asigurarea unui serviciu nou, iar cea de-a doua definiție are un caracter mai general, ceea ce înseamnă că se poate denumi proiect orice ansamblu de activități care îndeplinesc cerințele impuse prin această definiție.

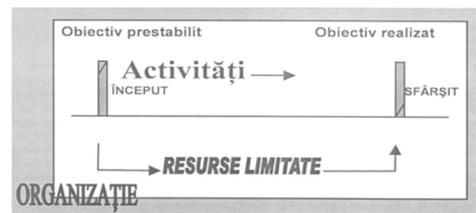

Fig. 1.2. Definierea unui proiect ca ansamblu de activități

Student: Este vorba despre o diversitate de tipuri de proiecte?

Profesor: Practic, există mai multe tipuri de proiecte. După amploare, proiectele pot fi organizaționale, locale (localitate, județ, grup de județe), regional, național, internațional. După domeniul obiectivului și activităților proiectului, se deosebesc proiecte științifice (de cercetare științifică), proiecte industriale, proiecte comerciale, proiecte educaționale, proiecte ecologice, proiecte culturale, proiecte de management etc. După proces, proiectele pot fi rezultat al procesului de concepție (cercetare-dezvoltare-proiectare) sau pot fi rezultat al procesului de implementare a concepției (punerea în practică a proiectului). După profit, proiectele pot fi generatoare de profit (dezvoltă produse sau tehnologii noi, creează sau dezvoltă o afacere) sau non-profit (sociale, educaționale, culturale etc.). După finanțare, proiectele pot fi cu

Student: Mai există și alte variante de definiții pentru proiect?

Profesor: Desigur, alte definiții pentru proiect, ce corespund, în mare parte, cu cele două definiții de mai sus, sunt următoarele:

- „Alocarea resurselor în vederea atingerii unor obiective specifice urmărind o abordare planificată și organizată” (Lientz&Rea, 1998);
- Un complex de activități specifice noi, programate în conformitate cu un plan de activități în scopul realizării unui sau mai multor obiective, într-un interval de timp definit, cu ajutorul unor resurse umane, tehnice și financiare identificate ca atare la momentul elaborării propunerii de proiect;
- O investiție de resurse pe o perioadă determinată, având ca scop realizarea unui obiectiv sau unui set de obiective precise;
- Un efort unic întreprins cu scopul de a produce ceva (un set de livrabile) în anumite constrângeri de timp, buget, resurse și calitate;
- O idee de îmbunătățire a unei stări de lucru;
- Demersul în care resursele umane, materiale, financiare și informaționale sunt organizate într-un mod specific pentru realizarea unei lucrări dintr-un domeniu de activitate, cu specificații date, cu

Student: Din perspectiva acestor definiții, ce elemente caracteristice pot rezulta?

Profesor: Sub acest raport, elementele caracteristice ale unui proiect sunt:

- are un început și un sfârșit bine definite;
 - implică un număr de activități, evenimente și sarcini;
 - utilizează un ansamblu de resurse;
 - are un anumit grad de autonomie față de activitățile curente ale organizației economice;
 - are ca scop o schimbare percepută ca durabilă de inițiatorii acestui proiect.
- Din aceeași perspectivă, un proiect mai poate fi caracterizat prin:
- Scop. Proiectul este un ansamblu de activități cu obiective clare și precise; proiectul este, de regulă, complex și poate fi divizat în sarcini care necesită coordonare și control la termenele stabilite prin plan, necesită succesiunea îndeplinirii sarcinilor, costurilor și performanțelor.
 - Ciclu de viață (Project Life Cycle). Proiectele trec printr-o etapă de inițiere (de regulă, aceasta este o etapă lentă), apoi parcurg o etapă de creștere rapidă, ating apogeul, încep declinul și, în final, se termină (SR 13465:2002). Nu trebuie confundat ciclul de viață al proiectului cu ciclul de viață al produsului sau serviciului ce constituie obiectivul proiectului.
 - Interdependență. Proiectul interacționează cu activitățile

curente ale organizației economice și, adesea, cu alte proiecte.

- Unicitate. Fiecare proiect cuprinde elemente care îl desemnează ca unic.
- Conflict. Realizarea unui proiect presupune utilizarea unor resurse umane, materiale, financiare și informaționale folosite deja, în cadrul organizației, la alte activități și proiecte; foarte adesea, proiectul concurează proiecte sau activități similare propuse sau derulate de alte organizații economice.

Din perspectiva managerială, caracteristicile generale ale proiectului sunt următoarele:

- scop definit;
- caracter realist;
- localizare bine delimitată în spațiu și timp;
- caracter complex;
- caracter colectiv;
- caracter unic;
- caracter cuantificabil;
- caracter multistadial.

Fiecare proiect conține cultură, structură, sisteme și procese. Structura, sistemele și procesele sunt definite și pot fi descrise. Mai puțin întâlnite și de cele mai multe ori greu de descris și cuantificat, dar la fel de importante, sunt caracteristicile culturale ale fiecărui proiect.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Planificarea și realizarea activităților necesare pentru atingerea obiectivelor proiectului presupun utilizarea tehnicilor și instrumentelor specifice managementului proiectelor.

Student: Cum pot fi definite conceptele de program și de portofoliu?

Profesor: În managementul proiectelor, un program cuprinde mai multe proiecte. Ca urmare, managementul unui program anumit cuprinde managementul mai multor proiecte ce prezintă comun domeniul specific programului. De exemplu, managementul programului de consolidare a construcțiilor publice conține managementul mai multor proiecte cum sunt: Consolidarea de urgență postseism a structurilor grav avariate, Proiectul de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență – componenta reducerea riscului seismic etc. În managementul mai multor proiecte se folosește, de regulă, tehnica multiproiectului.

PMI definește programul ca fiind „un grup de proiecte corelate ce sunt coordonate astfel încât să se obțină beneficii și un control ce nu ar fi posibil în cazul unui management individual al acestor proiecte. Programele pot include componente rezultate din activități exterioare scopului proiectelor din program.” Un program dispune împreună un număr de proiecte și activități operaționale sub formă de proiecte, pentru atingerea unui scop mai amplu al organizației economice. Programele sunt, de regulă, mai complexe decât proiectele.

Conceptul de portofoliu este situat deasupra celor de proiect și program. Definiția dată de către Project Management Institute (PMI) conceptului de portofoliu este: „o colecție de proiecte sau programe și alte activități ce sunt grupate pentru a facilita un management eficient al acestora în sensul atingerii obiectivelor strategice. Proiectele și programele implicate nu sunt în mod obligatoriu interdependente sau corelate în mod direct.”

În concluzie, diferența de bază dintre program și portofoliu este faptul că în cadrul unui program toate activitățile sunt corelate, fie printr-un scop comun, fie prin interdependență, în timp ce un portofoliu este mai complex și poate include proiecte și programe complet independente unele față de altele. Se poate conchizi că portofoliul unei organizații economice este suma tuturor resurselor pe care aceasta le implică în proiecte și programe. Astfel, singura legătură reală dintre proiectele, programele și operațiunile unui portofoliu este aceea că toate contribuie la obiectivele strategice ale organizației economice. De asemenea, modul în care un portofoliu de activități este administrat în cadrul unei organizații coincide cu cel în care acțiunile, obligațiunile și fondurile mutuale sunt administrate pe piața financiară. Managementul organizației urmărește resursele ce au fost consumate și monitorizează permanent eficiența investiției pentru a se asigura că obiectivele strategice sunt realizate.

Managementul de portofoliu presupune:

- Alocarea, monitorizarea și controlul modului în care sunt distribuite resursele (de personal, timp, buget);
- Reducerea riscurilor cărora se expune organizația ca urmare a unei performanțe slabe din partea unui proiect sau program;
- Revizuirea efectelor portofoliului asupra obiectivelor strategice;
- Evaluarea eficienței investiției aduse de portofoliu;
- Identificarea și utilizarea resurselor insuficient exploatare;
- Soluționarea constrângerilor de resurse ce provoacă întâzieri;
- Selecierea de noi proiecte și programe pentru a fi dezvoltate și puse în practică.

Procesul de prioritizare a proiectelor prezintă trei etape:

- definirea criteriilor pentru ordonarea proiectelor în funcție de gradul de urgență în realizarea acestora, într-un plan strategic de afaceri al organizației economice;
- adaptarea proiectelor la criteriile stabilite în etapa 1;
- definirea priorităților prin încadrarea în trei clase de priorități: prioritate ridicată, prioritate moderată și prioritate scăzută.

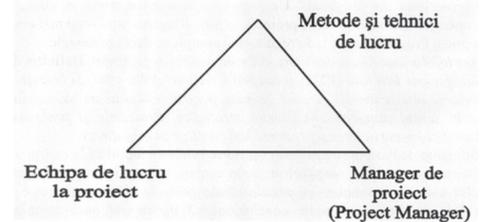

Fig. 1.3. Triunghiul conceptual al managementului proiectelor

Student: Într-o caracterizare generală a managementului proiectelor ce trebuie avut în vedere?

Profesor: Managementul proiectelor cuprinde planificarea, organizarea și gestionarea (controlul) sarcinilor și resurselor acestor proiecte, urmărind-se atingerea unui anumit obiectiv, în condițiile aplicării unor restricții (constrângeri) referitoare la timp, resurse și costuri.

O sarcină este un proces care prezintă o dată de început și o dată de sfârșit. Realizarea fiecărei sarcini condiționează realizarea proiectului în ansamblu său. Resursele cuprind oameni, materiale, echipamente, bani și sunt necesare pentru îndeplinirea unei sarcini în cadrul managementului de proiect. Obiectivul unui proiect este un scop cuantificabil ce trebuie îndeplinit pentru ca proiectul să se încheie cu succes.

Obiectivul trebuie să fie de tipul SMART, adică S-specificitate (se definește foarte clar ceea ce trebuie realizat prin proiect), M-măsurabilitate (atât rezultatele intermediare, cât și rezultatul final al proiectului trebuie să poată fi măsurate), A-acceptabilitate (toți membrii echipei de lucru trebuie să dispună de motivația muncii lor și să accepte ceea ce este stabilit de managementul de proiect), R-realism (proiectul poate fi realizat) și T-timp precizat (durata de realizare prevăzută pentru proiect este realistă). Un minimum cerut de obiectiv se referă la planificare, costuri și calitate. Restricțiile sau constrângerile se referă la factorii limitativi în activitatea echipei de lucru la proiect.

Managementul proiectelor este un ansamblu aplicat de principii, metode și tehnici de lucru pentru planificarea și execuția de către o echipă de lucru, sub conducerea unui manager, a unui proiect definit prin obiectivele proiectului și caracterizat prin specificațiile conținute în obiectivele produsului sau serviciului nou.

Triunghiul conceptual al managementului proiectelor este prezentat în fig. 1.3.

Elementele fundamentale ale procesului specific managementului proiectelor sunt prezentate în fig. 1.4.

Managementul proiectelor permite o abordare sistemică (System Approach), adică proiectul ca ansamblu de elemente interdependente și intercorelate funcțional, cu un obiectiv comun, este un sistem. Esența acestei abordări sistematice a PM este materializată în abordarea pe domenii ale cunoașterii (domenii de expertiză) a PM.

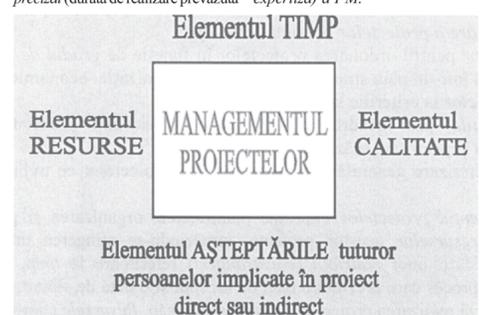

Fig. 1.4. Elementele fundamentale ale procesului specific managementului proiectelor

Alocuțiunea domnului Richard ENGLAND

(Urmare din pag. 1)

Într-o vreme în care arhitecții sunt mai degrabă interesați să dea formă clădirilor, ar fi poate, de folos, să reamintim că țelul original al arhitecturii era de a proteja, de a spori și de a sublinia viața. Fără îndoială, trăim într-o eră a succeselor – știința, medicina, informație instantanee, comunicații etc. – dar, de asemenea, într-o vreme a pierderilor. Valorile spiritului, relațiile dintre speciile noastre înfrățite, războaiele și conflictele continue, deopotrivă cu animozitatea și disprețul omului către natură, toate duc spre prăbușirile înregistrate în stilul de viață contemporan. În această epocă de goană și competiție, de timp împrumutat, omul nu mai vorbește naturii și pentru această tăcere plătește un preț. În consecință, tânjim închiși într-o închisoare a dorinței. Comandamentele acestei epoci cer o supunere totală a felului în care gândim și ne purtăm, pentru a putea trece peste prăpastia lată cât un canion, pe care tehnologia a pus-o în fața visurilor noastre, în ultima jumătate de secol.

Dinamicile nonlineare ale geometriei fractalilor ne-au distanțat de coordonatele rigide euclidiene. Trebuie să învățăm să le folosim legat de nevoile umane, funcționale și emoționale, dar și ca leacuri care să vindece răul din mediul înconjurător de pe planeta noastră. În arhitectură ar trebui să ne folosim de ele, nu pentru a crea distonanță și dezacord, ci cu scopul de a fi un poezie a esenței sub formă de construcție. Misiunea arhitecturală rămâne și astăzi aceea de a transforma obișnuitul în extraordinar.

În termenii relației omului cu echilibrul naturii, ar fi poate înțelept să ne uităm în urmă și să reinventăm lecțiile strămoșilor, care au înțeles mai bine decât o facem noi astăzi faptul că omul nu este stăpânul acestei planete. Acei oameni au trăit după legile naturii. Învățând să conviețuiească cu Pământul, ei au privit către cer ca să înțeleagă relația dintre ciclurile soarelui, lunii, și ale altor corpuri cerești. Viața a fost desemnată să adere la aceste discipline și reguli ale naturii. Albert Einstein spunea că „Străbunii noștri știau ceva, ce se pare că noi,

dintr-un punct de vedere global, ceea ce ne arată de ce este crucial important ca fiecare cultură să contribuie în mod individual la înțelepciunea colectivă a întregii umanități.

Cea mai mare parte a problemelor lumii contemporane, inclusiv impunerea ireponsabilă a unui stil arhitectural la modă în toate cele patru puncte cardinale, rezultă dintr-o greșită abordare a problematicei diferentelor: „Dacă ce știi tu diferă de ceea ce știu eu, tu ești cel care greșește. De aceea, trebuie să fii corectat și învățat”. Tentativa de occidentalizare culturală, implicit arhitecturală, a țărilor din Orientul Mijlociu și din Lumea a Treia, constituie un exemplu. De aceea, este esențial ca diferența să nu fie tradusă prin dispreț diferenței. Diferența nu trebuie să fie abordată prin tentativa de a converti sau cuceri; trebuie să fie considerată pur și simplu ca o alternativă. Tocmai datorită diferențelor dintre fiecare din contribuțiile particulare se naște valabilitatea lor globală. Diferența scoate în evidență respectul pentru ceea ce este local, particular și unic. În termenii de expresie arhitecturală, această subliniere accentuează concentrarea pe loc, adică sit, identitate, tradiție și cultură ale fiecărui amplasament pe care se construiește. Studiul arhitecturii etnice tradiționale rămâne esențial pentru că pune la dispoziție lecții prețioase încă de neocolit și în zilele noastre. Înțelepciunea pietrelor din trecut capturează paradigme care pot fi utilizate ca trepte de piatră către viitor. În ciuda disputelor contemporane asupra sustenabilității, considerată ca fiind nouă și necesară abordare a arhitecturii, arhitectura fără arhitecți a oferit întodeauna soluții perfecte tocmai în relație cu condițiile specifice, din punct de vedere geografic și climatic ale locurilor unde s-a construit. Marele arhitect american Louis Kahn a susținut cu tărie că: „tradițiile sunt ca pulberea de aur care se împrăștie în spațiu. Dacă cineva ar avea posibilitatea să adune această pulbere de aur, acela ar stăpâni puterile de anticipare a viitorului”.

În această situație universal standardizată, este esențial pentru noi să înțelegem valoarea termenilor pe care îi folosim

Jonathan Sacks când vorbește despre „demiterea diferenței”. Iată de ce eu cred într-o arhitectură care este:

- situațională, adică opusă universalului;
- individuală, adică opusă colectivului;
- unică, adică opusă standardizării.

Arhitectura, trebuie să ne amintim, este scena pe care omul joacă în spectacolul vieții sale. Winston Churchill spunea: „Noi modelăm clădirile noastre, iar ele ne modelează pe noi”. Deoarece spațiul este un teren de manipulare, cade asupra arhitecților solemna datorie, în calitatea lor de făuritori ai mediului de conviețuire, să se asigure că generează aceste spații pentru trai, muncă și distracție și să aibă grijă că ele nu servesc doar la satisfacerea nevoilor trupului omenească, ci, mai mult decât atât, la îmbogățirea spiritului uman.

Într-o lume îmbolnăvită de încălzirea globală și schimbările climatice, arhitecții trebuie să își asume o nouă responsabilitate: aceea de a produce o arhitectură, care să servească, de asemenea, drept antidot față de acțiunile ireponsabile ale omului; o arhitectură, care să funcționeze ca un plămân recuperator pentru planeta noastră rănită și poluată. Ca

arhitecți, suntem datori, față de semenii noștri și față de natură, pentru a face ca ceea ce construim să nu se situeze mai prejos decât solul virgin pe care-l înlocuiește. Avem nevoie să implementăm tehnologii contemporane în locuri particulare, adaptând cunoștințele globale la nevoile locale. Noi trebuie să găndim global, dar trebuie să acționăm local. Clădirile create de noi trebuie să ofere adăpost trupurilor noastre, dar mai mult decât atât, trebuie să fie *acasă* pentru sufletele noastre. Poate că arhitecții ar trebui să urmeze gândul filosofului și dramaturgului Tennessee Williams: „Nu vreau realitate, vreau magie”, și să-și însușească cuvintele marelui autor argentinian Jorge Luis Borges: „Îndatorirea mea este să agit vise”.

Încă o dată îmi exprim mulțumirile tuturor celor care mi-au făcut această mare onoare, de a-mi acorda titlul de *Doctor Honoris Causa* al Universității *Spiru Haret*.

Închei cu ceea ce sper să fie realizarea unui vis personal: o creație arhitecturală sustenabilă orientată către natură, în măsură să farmece, plină de poezie. O arhitectură în care poduana este pământul, zidurile sunt vânturile, iar acoperișul este cerul.

Imagini de la conferința susținută de academicianul arhitect Richard England, vineri, 8 octombrie 2010, ora 10.30, la Sala Studio din Palatul Învățământului, Științei și Culturii

Foto: Adrian ȘERBĂNESCU

Dr. Rafael Campos HERNANDEZ, director, *Aliat Universidades*, vicepreședinte, America Latină Core Plan International, profesor, Institutul Tehnologic și de Studii Superioare din Monterrey, aflat în vizită la Universitatea *Spiru Haret*, a acordat interviul de față, difuzat în cadrul emisiunii „Tache și face” de la RRM STUDENT FM, colegilor noștri, Robert Tache, director editorial al radioului, și Daniel Paraschiv, director adjunct, Departamentul Cultură Divertisment - TvRM Educațional.

Dr. RAFAEL CAMPOS HERNANDEZ, director al *Aliad Universidades*:

SUNT AICI CA SĂ ÎNVĂȚ DE LA DUMNEAVOASTRĂ DESPRE EDUCAȚIE

Robert TACHE: Am deosebita plăcere de a avea în studio un invitat de excepție, domnul Rafael Campos Hernandez, director al *Aliad Universidades* din Mexic. Bună ziua și bun venit la RRM STUDENT FM. De asemenea, se află alături de noi Daniel Paraschiv.

Rafael Campos HERNANDEZ: Este plăcerea mea să fiu aici, multumesc.

Robert TACHE: *Aliad Universidades*, o alianță de universități din Mexic. Cum se poate să existe o alianță a universităților și acest lucru să nu dăuneze?

Rafael Campos HERNANDEZ: Am început acum trei ani. Sunt nouă universități diferite în țara noastră, Mexic. Fiind o afacere privată, încercăm să ne unim puterile în așa fel încât să fim din ce în ce mai buni pe piață. Educația este o necesitate oriunde în lumea aceasta și, în consecință, noi încercăm să ne strângem forțele, astfel încât să ne atingem scopul. În loc să avem o universitate mică, preferăm să avem mai multe

campusuri universitare, astfel încât să împlinim nevoile clasei de muncitori mexicani.

Robert TACHE: Sunteți de două zile în România. V-ați făcut o imagine asupra societății românești? Știați ceva înainte să veniți despre România? Știați ceva despre noi?

Daniel PARASCHIV: România este o țară binecunoscută, cel puțin la ei, se pare, pentru sportivii pe care îi avem noi și pe care i-am trimis la olimpiade.

Rafael Campos HERNANDEZ: Am auzit câte ceva despre politica de aici, din România. Bineînțeles că am aflat câte ceva și despre arta și cultura românească. A, și bineînțeles, Dracula și Transilvania!

Robert TACHE: E bine. Iată un străin care localizează Transilvania în România, ceea ce e mare lucru.

Daniel PARASCHIV: Ieri, prietenul nostru a fost și a vizitat câteva muzee și palate, inclusiv pe cele de artă unde, este o expoziție despre ultimele zile ale lui Dracula.

Robert TACHE: Asta ar trebui să fie neapărat văzută. Mă bucură

că printre primele lucruri pe care invitatul nostru le-a spus despre România, în condițiile în care știe despre noi, au fost sportivii. Asta este un lucru bun. Probabil că începând cu Nadia Comăneci... Cu ce treabă prin România?

Rafael Campos HERNANDEZ: Sunt aici ca să învăț despre educație de la voi. Pentru că am constatat, am aflat că la Universitatea *Spiru Haret* s-a întâmplat ceva: ați reușit să puneți pe picioare un mod de a face educație, pe care am vrea să-l înțelegem și să-l învățăm și noi. De exemplu, în 20 de ani, ați ajuns, de la foarte puțini studenți, la cel puțin 100.000 la ora actuală. În Mexic, cea mai bună universitate este considerată cea publică. Deși are o tradiție de 400 de ani, cel mai mare număr de studenți, pe care l-a putut atrage, a fost de puțin peste 1000.

Ce vrem să mai învățăm de la voi este cum putem să folosim mijloacele de tehnologie modernă, însemnând calculator, televiziune, radio, ca să ne facem mai bine înțelegi și să avem un mod de a face educație mai bun pentru mexicani. Dacă vă veți referi la universități, dacă vom încerca să le clasificăm, evident că toți se vor referi la Harvard, Cambridge, Barceley, s.a.m.d. Și eu am fost acolo și știu despre ce e vorba. Dar nu cred că este cazul să ne referim la educație în acest mod, poate puțin învechit, poate puțin prăfuit. Universitățile tradiționale se bazează pe cercetare, dar lumea, la ora actuală, are nevoie de muncitori calificați, de oameni bine pregătiți în domeniile lor de activitate. Asta înseamnă că, dacă ne referim la felul în care dobândim cunoștințe, trebuie să ne folosim de metode noi. Noi credem că trebuie să fim fericiți pe domeniul tău de lucru; noua perioadă pe care o traversăm are nevoie de oameni pregătiți pentru slujbe pe termen lung. Tatăl meu a lucrat timp de 20 de ani în același loc. Eu, în 10 ani, am schimbat trei locuri de muncă, la trei companii diferite; în același domeniu, dar cu șefi diferiți. Bineînțeles, am trecut de la un nivel

la altul al ierarhiei, pentru că, bineînțeles, dacă lucrezi într-o singură companie, ajungi la un nivel de la care nu mai poți crește. Oamenii tineri au foarte mult talent. Nu vor să fie încorsetați, închiși într-o cutie. Tinerii care își termină studiile vor ca atunci când intră pe piața muncii să aibă posibilitatea să crească, să își îmbunătățească calitatea vieții, a lor și a familiilor lor. Poate că lumea nu a acceptat încă această idee, nici în Mexic, nici în România, dar trebuie să fim deschiși către viitor și să înțelegem ce se va întâmpla mai târziu. Să vă spun ceva care este trist pentru Mexic. Mulți dintre tinerii noștri talentați pleacă spre Statele Unite.

Robert TACHE: Ai noștri, cei mai mulți, pleacă în Europa...

Robert TACHE: Bill Gates și Warren Buffet i-au invitat pe cei mai bogați oameni din lume să își doneze o parte din averi, pentru a crea niște fundații care să ajute în lupta împotriva cancerului, sida, s.a.m.d.

Daniel PARASCHIV: Carlos Slim a spus că mai bine să creze locuri de muncă și nu să doneze bani. Și spune că trebuie să ajutăm oamenii să se pregătească pentru slujbele acestea.

Robert TACHE: Am trecut de mult de faza Europa, America de Sud, România, avem o criză mondială și sunt curios cum afectează criza mondială atât învățământul din Mexic, cât și joburile de acolo.

Rafael Campos HERNANDEZ: Dați-mi voie să vă spun că lumea

• Am constatat, am aflat că la Universitatea Spiru Haret s-a întâmplat ceva: ați reușit să puneți pe picioare un mod de a face educație pe care am vrea să-l înțelegem și să-l învățăm și noi.

• Ce vrem să mai învățăm de la voi este cum putem să folosim mijloacele de tehnologie modernă, însemnând calculator, televiziune, radio, ca să ne facem mai bine înțelegi și să avem un mod mai bun de a face educație pentru mexicani.

Rafael Campos HERNANDEZ: Scopul universității noastre este să dezvoltăm aceste talente, dar să reușim să îi ținem în Mexic, la noi în țară. Poate că unul dintre cei care termină va lucra în Statele Unite ca șef, ca manager, dar ceilalți vor lucra în provinciile Mexicului, și-și vor face treaba în țară. Nu știu dacă știți, dar cel mai bogat om din lume este mexicanul Carlos Slim. E de origine libaneză., dar este cetățean mexican, tatăl lui a început să strângă averea și nepoții lui sunt acum cei mai bogați din Mexic și din lume. Am câștigat prin asta nu doar cel mai bogat om din lume, ci mai mulți mexicani care vor să devină mai bogați.

trece printr-o criză mondială, dar sunt cel puțin două țări care nu trec prin această criză, și mă refer aici la China și la India. În Mexic, avem o criză care se prelungește de peste 25 de ani. La fiecare șase ani au spus ca această criză va trece, dar, iată, continuă. Este ca un vis urât, un coșmar care nu se mai termină. Sunt de părere că eforturile ar trebui să vină din două părți: din zona privată, respectiv, din partea guvernului. Statul ar trebui să ajute oamenii să aibă locuri de muncă și să înceapă să-și facă afaceri. Bineînțeles, pe baza legii și a eticii. Dar noi, ca oameni obișnuiți, trebuie să lucrăm mai mult și din greu pentru noi, pentru familiile

noastre, pentru comunitățile din care facem parte și pentru comunitățile extinse, cum ar fi orașele și țara noastră. Marea provocare pentru această alianță de universități este să creze talente pentru planul local.

Daniel PARASCHIV: Ce ne puteți spune despre revoluția tăcută?

Rafael Campos HERNANDEZ: Dați-mi voie să vă spun că, în 1994, ne-am deschis frontierele către S.U.A., iar, în aceeași zi în care am făcut asta, în sud, în regiunea Chiapa, a început o revoluție adevărată. Vreme de șase ani, în sud, oamenii învățau să lupte cu arma în mână și luptau cu arma în mână, în timp ce, în nord, se făceau exporturi de bunuri și diverse către S.U.A. Eu sunt convins că educația nu înseamnă doar o revoluție tăcută, ci este adevărată revoluție. Pentru că noi, în această alianță a universităților, avem o universitate, *Valle del Grijalva*, cea mai mare universitate din sud, care asta face, ajută la educarea oamenilor din zonă. Și 10.000 de studenți, care acum învață la această universitate, reușesc să aducă mai multe bunuri și să-și crească calitatea vieții pe plan local. Este minunat să vezi studenți venind la cursurile de zi, de luni până vineri, dar este și mai minunat să vezi fermieri, să vezi muncitori coborând din munți, din zonele respective, venind la facultate, la 7 dimineața, ca să învețe, iar după-amiază, bineînțeles după ce și-au terminat cursurile, să se întoarcă la casele lor. Noi le punem la dispoziție toate instrumentele pentru ca ei, odată întorși acasă, să poată să învețe. Ceea ce încercăm noi, de fapt, este să schimbăm o mentalitate și să spunem că nu este vorba doar de sud, ci de Mexic și, poate, chiar de toată lumea. Celelalte universități nu s-ar face schimb de studenți. Sunt oameni care trec granița din Guatemala și vin la universitatea noastră, ca să învețe la noi. Ceea ce înseamnă că facem o treabă bună. Și asta numai după trei ani. Un alt obiectiv de-al nostru este acela ca

să îi convingem pe oameni să treacă dincolo de confortul personal, să-și depășească, practic, limitele. Este vorba de sacrificiu, de muncă foarte grea, dar, bineînțeles, pe baza unei viziuni pentru viitor. Dar numai prin acest sacrificiu putem face educație adevărată. Când vezi că instructorul este un om de succes, îți propui să vrei să îi fii ca el.

Robert TACHE: În cazul în care cel care te instruește nu este chiar persoana la care ai fi visat și constă că viața domniei sale nu este cea pe care o dorești pentru tine, s-ar putea să nu mai dorești să mergi la școală.

Rafael Campos HERNANDEZ: Dați-mi voie să vă spun ceea ce țin de propria-mi persoană, de viața mea personală, de familia mea. Sunt dintr-un oraș cu rădăcini de fermă. Fratele meu mai în vârstă spunea că școala este pentru acei oameni care nu sunt în stare să învețe din experiențele pe care le oferă viața. A părăsit școala după numai șase ani. Eu n-am ascultat sfatul lui și am plecat în alte țări ca să învăț. Ceea ce vreau să spun este că nu sunt mai bun decât fratele meu. Am un doctorat în SUA, fratele meu are numai cele șase clase elementare, dar amândoi am învățat de la viață; el are o slujbă foarte bună reparând tractoare pentru fermieri, câștigă suficient de mulți bani pentru familia lui, la țară, eu fac la fel, dar la oraș. Și fiecare dintre noi este fericit. Și lucrăm în baze etice. Ce vreau să spun, pe scurt, este, nu uitați de etică, valori și calitatea vieții pentru tine și familia ta, *Piramida trebuințelor* a lui Maslow. Evident, revoluția, din punctul meu de vedere, nu înseamnă lupta cu arma în mână, ci înseamnă educația, ajutorul dat celor din jurul nostru, astfel încât să devină mai buni. Știu că și în România se întâmplă același lucru ca și în Mexic, se taie pensile celor care au muncit o vreme astfel încât să se strângă mai mulți bani la buget. Pentru că, evident, guvernul vrea bani să plătească salariile celor care sunt încă în activitate. Și în Mexic, ca și aici, sunt manifestații care spun

că banii ăștia vin totuși de la părinții noștri, nu putem să le ținem veniturile. Împrumutăm bani, dar banii aceștia trebuie să rămână pentru părinții noștri.

Robert TACHE: Cu acești bani împrumutați să se facă noi locuri de muncă și nu să se meargă mai departe în sistemul acesta.

Rafael Campos HERNANDEZ: În puține cuvinte, schimbarea nu vine din afară și nu ne-o bagă alții pe gât, ci trebuie să vină din noi înșine, din sufletul nostru, din mintea noastră și din preocuparea noastră pentru noi și pentru cei din jurul nostru, prin educație. Vreau să vă spun o mică poveste: era un bătrân de 70 de ani și nu se meargă mai departe în sistemul acesta. În puține cuvinte, schimbarea nu vine din afară și nu ne-o bagă alții pe gât, ci trebuie să vină din noi înșine, din sufletul nostru, din mintea noastră și din preocuparea noastră pentru noi și pentru cei din jurul nostru, prin educație. Vreau să vă spun o mică poveste: era un bătrân de 70 de ani și nu se meargă mai departe în sistemul acesta. În puține cuvinte, schimbarea nu vine din afară și nu ne-o bagă alții pe gât, ci trebuie să vină din noi înșine, din sufletul nostru, din mintea noastră și din preocuparea noastră pentru noi și pentru cei din jurul nostru, prin educație. Vreau să vă spun o mică poveste: era un bătrân de 70 de ani și nu se meargă mai departe în sistemul acesta.

Robert TACHE: Ceea ce povestește invitatul nostru mă duce cu gândul că, iată, deși au trecut foarte mulți ani, vorbele spuse tot de un american, nord-american de această dată, John Fitzgerald Kennedy, sunt perfect valabile și se aplică fie că este vorba de Mexic, fie că este vorba de România, *nu te gândi ce poate să facă țara pentru tine, gândește-te ce poți să faci tu pentru țară*.

Daniel PARASCHIV: A venit vremea să ne luăm la revedere...

Rafael Campos HERNANDEZ: Vă mulțumesc și, în încheiere, gândiți-vă cum ar trebui să depășiți starea de confort teoretic în care vă aflați, să vă depășiți limitele și să deveniți mai buni!

Daniel PARASCHIV: Mulțumim foarte mult, Robert, pentru găzduire!

Robert TACHE: Și eu vă mulțumesc că ați fost alături de mine!

Din perspectiva strategiei sectoriale de export

Direcții ale dezvoltării turismului rural și a ecoturismului

Conf.univ.dr. Cristina BARNA, conf.univ.dr. Costin LIANU

Turismul rural – un potențial ridicat de export • Includerea turismului rural și ecoturismului în Strategia Națională de Export 2010-2014 • Performanța sectorului în ultimii cinci ani, conform metodologiei International Trade Center Geneva • Identificarea listei de provocări și dificultăți pentru acest sector, a piețelor țintă și a preferințelor consumatorilor • Factori critici de succes • Analiza lanțului valoric și perspectiva sectorului pentru perioada 2010-2014

În viziunea specialiștilor, sectorul *turism rural* înseamnă o serie de activități turistice organizate și conduse în spațiul rural de către populația locală, valorificând resursele turistice locale (naturale, cultural-istorice, umane), precum dotările, structurile turistice, inclusiv pensiunile și fermele agroturistice. Formele specifice de turism rural sunt:

Pensiuni turistice rurale	2004	2005	2006	2007	2008	% rata creștere 2004 - 2008
5 flori unități	-	-	7	10	10	
4 flori unități	17	22	33	41	47	176
3 flori unități	60	142	192	238	252	320
2 flori unități	282	652	902	865	929	229
1 floare unități	72	140	906	138	110	52

Expansiunea pensiunilor turistice rurale pe categorii de confort

Sursa: INSEE – Baze de date statistice – TEMPO – Online serii de timp, 2009; calcule proprii

– *agroturismul*: asigurarea în cadrul gospodăriilor țărănești a serviciilor de cazare, masă, agrement și alte complementare acestora;

– *turismul verde*: turism în comunitățile rurale care se găsește în spațiul rural în apropierea unor parcuri naționale, parcuri naturale, rezervații ale biosferei, rezervații naturale.

Principala formă de manifestare a turismului rural în România o constituie *pensiunile turistice rurale*, acele structuri de primire turistice, având o capacitate de până la 10 camere, totalizând 30 de locuri, ce funcționează în locuieții cetățenilor sau în clădiri independente, asigurând, în spații special amenajate, cazarea turiștilor și condiții de pregătire și servicii a mesei. În ultima perioadă, în România, s-a remarcat o creștere a interesului față de turismul rural, demonstrat, în principal, de expansiunea numărului pensiunilor turistice, stimulată, în mare parte, de atragerea fondurilor SAPARD în acest domeniu. Astfel, numărul pensiunilor turistice rurale a crescut în decurs de cinci ani cu 212%.

Analiza structurată pe categorii de confort a expansiunii pensiunilor turistice rurale în perioada 2004 – 2008 relevă potențialul ridicat la export datorită ratelor mari de creștere înregistrate la categoriile de confort 4 flori (176%), 3 flori (320%) și 2 flori (229%), acestea fiind și cele mai solicitate în turismul internațional.

Deși Institutul Național de Statistică nu dispune de date statistice privind evoluția sositorilor de vizitatori străini pe forme de turism, analizând evoluția acestora pe ansamblu se poate aprecia că și turismul rural a beneficiat de o creștere însemnată a numărului de vizitatori străini, care provin, în principal, din țări precum *Ungaria, Republica Moldova, Bulgaria, Ucraina, Germania, Italia, Turcia, Austria, Franța, pe care le considerăm și drept principalele piețe de export pentru sector*.

Creșterea performanței la export a turismului rural este demonstrată și de analiza indicatorului „număr innoptări turiști străini în pensiuni turistice rurale”, care a înregistrat rate de creștere foarte mari la categoriile de confort ridicat. Analiza datelor statistice evidențiază faptul că cea mai solicitată categorie de confort de către turiștii străini a fost „4 flori”, unde rata de creștere a atins nivelul de 683%.

Așadar, în raport cu primul interval (2005-2009) al Strategiei Naționale de Export, se poate aprecia că, în România, turismul rural

înregistrează o creștere a performanței la export. De altfel, potențialul bunei poziționări a turismului rural la export este surprins și în *Master Planul pentru Dezvoltarea Turismului Național 2007 – 2026*, unde se estimează că, în România, turismul rural beneficiază de pe urma faptului că numeroase puncte principale de atracție turistică și de patrimoniu din România se află în zonele rurale, ca de exemplu: mănăstirile pictate, bisericile din lemn, bisericile săsești fortificate și cetățile dacice. Mărcile turistice

consacrate pe plan internațional ale Bucureinei, Maramureșului, Deltei Dunării și Transilvaniei sunt adecvate zonelor rurale.

Care sunt zonele turistice rurale și ecoturistice din România cu potențial ridicat la export?

Se poate vorbi de turism rural în toată țara, dar există câteva zone consacrate, ca să spunem așa, unde această formă și ecoturismul s-au dezvoltat foarte mult:

1. Zona Bran – Moeicu (Bran, Moeicu de Sus și de Jos, Peștera, Măgura, Șirnea, Fundata). Atracții: castelul, peisaje, Munții Bucegi și Piatra Craiului.

2. Zona Sibiuului (Mărginimea, Săliște, Sibiul, Poiana Sibiului, Râșinari etc.). Atracții: Muzeul cu icone pe sticlă, recunoscut în lume, portul popular, aspectul satelor atât de originale. Puncte forte: 2007 – Sibiu – Capitală Culturală Europeană; 2009 – zona ecoturistică Mărginimea Sibiului a primit premiul *Golden Apple*.

3. Bucovina. Atracții: biserici pictate exterior, frumusețea peisajului.

6. Zone noi: Harghita (atracție principală – lacul *Sânta Ana* – singurul lac dezvoltat într-un con vulcanic în România), Vâlcea – Horezu (ceramica), **Delta Dunării** (2009 - premiul *Golden Apple*), Argeșul, Nordul Olteniei.

7. Zone ecoturistice – tip rezervații ale biosferei, *geoparcuri, parcuri naționale, parcuri naturale*:

– Ecosistemele unice ale *Deltei Dunării*;

– *Hateg Country Dinosaur Geopark* – care a dezvoltat conceptul UNESCO de geoparc și strategia europeană *European Geopark Network*.

Punct forte: din anul 2005 este membru European Network of Geoparks și este prezent pe web-site UNESCO Global Geoparks Network. Acest geoparc conține fosile de

organizația europeană *Panparks* și este prezent pe web-site-ul acesteia;

– *Parcul Național Cheile Nerei* – Beușnița (care protejează cel mai lung lanț montan carstic din România), Parcul Natural Apuseni, Parcul Natural Putna – Vrancea, Geoparcul Platoul Mehedinți, Zona turistică a rezervației naturale *Porțile de Fier* etc. Punct forte: destinații eco promovate de Ministerul Turismului la târgurile de profil în 2009.

Pentru sectorul turismului rural și ecoturismului, conform modelului elaborat de ITC Geneva, s-au putut identifica patru categorii de provocări, sau, dimpotrivă, dificultăți pentru acest sector:

1. *Border-In* (probleme ce vizează partea de ofertă sau „din interior”):

– diversificarea ofertei turistice rurale, de exemplu:

– „vacanțe verzi” – Delta Dunării, Parcul Retezat etc.;

– turism rural axat pe itinerarii ciclo-turistice;

– turism rural axat pe practicarea golf-ului;

– turism rural asociat cu croaziere în Delta Dunării;

– turism rural axat pe sejururi pentru naturaliști („vănoare fotografică”);

– eliminarea pierderilor din sector (de exemplu, se apreciază că aproximativ 40% dintre veniturile proprietarilor de pensiuni turistice rurale se încadrează la evaziune fiscală; pierderile pot fi reduse, evitate prin control efectiv, sistematic de către Ministerul Turismului);

– dezvoltarea capitalului uman (de exemplu, cursuri de perfecționare a relațiilor gazde-ospași, comportament și comunicare cu turiștii, atragerea fondurilor structurale POSDRU pentru proiecte de schimburi bune practici la nivel european etc.);

2. *Border* (probleme operaționale, „de graniță”):

– îmbunătățirea infrastructurii generale (căi de acces, centre de informare turistică în zonele rurale, comunicații etc);

– îmbunătățirea echipamentelor și structurilor de primiri turistice rurale.

3. *Border-out* (probleme ce vizează cererea externă):

– turismul rural și ecoturismul impun o promovare agresivă centrată direct pe turistul străin potențial (de exemplu – pliante distribuite în hoteluri, centre de informare turistică, ambassade din România etc);

– turismul rural și ecoturismul necesită un branding de sector;

– atragerea de investiții străine / facilități;

– sprijin acordat prin credite speciale interne, pe termen lung și cu dobândă mică (așa cum au

procedat și țările care, în prezent, sunt leader de sector la nivel european – de exemplu, rezultatele obținute în zona Tirolului – Austria se datorează aplicării programului inițiat de Ministerul Agriculturii și Comerțului intitulat „Planul Verde”, prin care s-au acordat gospodărilor tiroleze credite cu durata de rambursare de 15 ani și cu o dobândă 3 – 5%).

4. *Dezvoltare*:

– contribuție la dezvoltare regională în anumite zone cu potențial turistic rural deosebit;

– contribuție la dezvoltare economică (turismul rural poate ajuta la creșterea ponderii sectorului turism în PIB);

– contribuție la dezvoltare socială (crearea de noi locuri de muncă, atingerea obiectivului de „gender-balance” pe piața muncii).

În concluzie, se poate aprecia că turismul rural este un subsector dinamic și important al turismului, în general capabil să ofere identitate competitivă, durabilă României, care are un efect pozitiv de antrenare la export a ofertei altor sectoare productive ecologice, turistice, culturale, agro alimentare s.a.

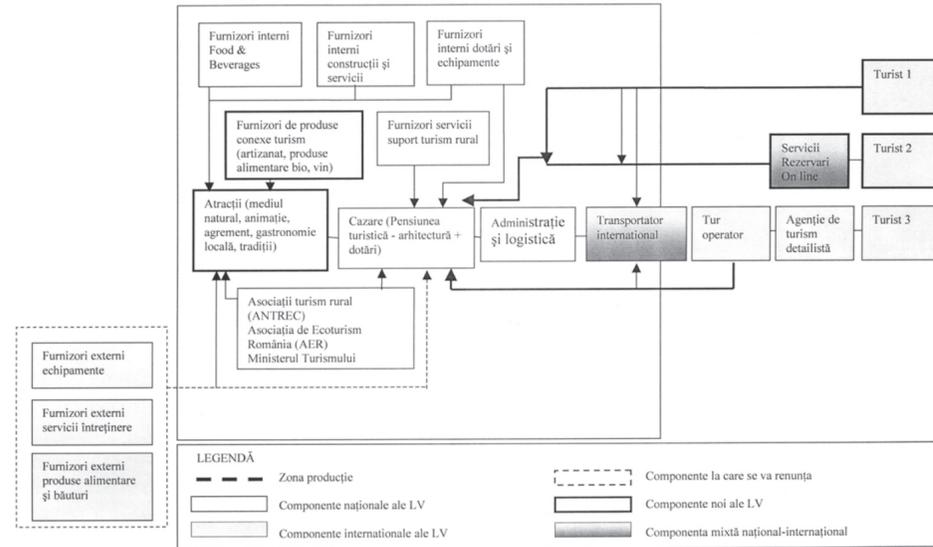
De asemenea, se poate remarca pentru acest sector, creșterea performanței la export a turismului rural și a ecoturismului, prin valorificarea avantajelor competitive durabile și chiar intangibile ale acestora (resurse naturale, culturale și extrasectoriale unice: bio-sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

3. Valea Arieșului – Alba. Atracții: biserici de lemn, gospodării tradiționale, ghețarul de la Scărișoara, defileul Arieșului etc.

4. Maramureșul (Valea Marei, Coșăului, Izei, Vașerului etc). Atracții: biserici incluse pe

dinosauri unice la nivel internațional, cunoscute sub denumirea de „dwarf dinosaurs of Transylvania”;

– *Parcul Național Retezat*. Punct forte: Parcul Național Retezat este certificat de

Lanțul valoric al sectorului turism rural – ecoturism în cadrul Strategiei Naționale de Export 2010-2014

lista patrimoniului universal UNESCO, *Cimitirul vesel* de la Săpânța, complex monahal Bărsana etc.

5. Bucovina. Atracții: biserici pictate exterior, frumusețea peisajului.

6. Zone noi: Harghita (atracție principală – lacul *Sânta Ana* – singurul lac dezvoltat într-un con vulcanic în România), Vâlcea – Horezu (ceramica), **Delta Dunării** (2009 - premiul *Golden Apple*), Argeșul, Nordul Olteniei.

7. Zone ecoturistice – tip rezervații ale biosferei, *geoparcuri, parcuri naționale, parcuri naturale*:

– Ecosistemele unice ale *Deltei Dunării*;

– *Hateg Country Dinosaur Geopark* – care a dezvoltat conceptul UNESCO de geoparc și strategia europeană *European Geopark Network*.

Punct forte: din anul 2005 este membru European Network of Geoparks și este prezent pe web-site UNESCO Global Geoparks Network. Acest geoparc conține fosile de

organizația europeană *Panparks* și este prezent pe web-site-ul acesteia;

– *Parcul Național Cheile Nerei* – Beușnița (care protejează cel mai lung lanț montan carstic din România), Parcul Natural Apuseni, Parcul Natural Putna – Vrancea, Geoparcul Platoul Mehedinți, Zona turistică a rezervației naturale *Porțile de Fier* etc. Punct forte: destinații eco promovate de Ministerul Turismului la târgurile de profil în 2009.

Pentru sectorul turismului rural și ecoturismului, conform modelului elaborat de ITC Geneva, s-au putut identifica patru categorii de provocări, sau, dimpotrivă, dificultăți pentru acest sector:

1. *Border-In* (probleme ce vizează partea de ofertă sau „din interior”):

– diversificarea ofertei turistice rurale, de exemplu:

– „vacanțe verzi” – Delta Dunării, Parcul Retezat etc.;

– turism rural axat pe itinerarii ciclo-turistice;

– turism rural axat pe practicarea golf-ului;

– turism rural asociat cu croaziere în Delta Dunării;

– turism rural axat pe sejururi pentru naturaliști („vănoare fotografică”);

– eliminarea pierderilor din sector (de exemplu, se apreciază că aproximativ 40% dintre veniturile proprietarilor de pensiuni turistice rurale se încadrează la evaziune fiscală; pierderile pot fi reduse, evitate prin control efectiv, sistematic de către Ministerul Turismului);

– dezvoltarea capitalului uman (de exemplu, cursuri de perfecționare a relațiilor gazde-ospași, comportament și comunicare cu turiștii, atragerea fondurilor structurale POSDRU pentru proiecte de schimburi bune practici la nivel european etc.);

2. *Border* (probleme operaționale, „de graniță”):

– îmbunătățirea infrastructurii generale (căi de acces, centre de informare turistică în zonele rurale, comunicații etc);

– îmbunătățirea echipamentelor și structurilor de primiri turistice rurale.

3. *Border-out* (probleme ce vizează cererea externă):

– turismul rural și ecoturismul impun o promovare agresivă centrată direct pe turistul străin potențial (de exemplu – pliante distribuite în hoteluri, centre de informare turistică, ambassade din România etc);

– turismul rural și ecoturismul necesită un branding de sector;

– atragerea de investiții străine / facilități;

– sprijin acordat prin credite speciale interne, pe termen lung și cu dobândă mică (așa cum au

procedat și țările care, în prezent, sunt leader de sector la nivel european – de exemplu, rezultatele obținute în zona Tirolului – Austria se datorează aplicării programului inițiat de Ministerul Agriculturii și Comerțului intitulat „Planul Verde”, prin care s-au acordat gospodărilor tiroleze credite cu durata de rambursare de 15 ani și cu o dobândă 3 – 5%).

4. *Dezvoltare*:

– contribuție la dezvoltare regională în anumite zone cu potențial turistic rural deosebit;

– contribuție la dezvoltare economică (turismul rural poate ajuta la creșterea ponderii sectorului turism în PIB);

– contribuție la dezvoltare socială (crearea de noi locuri de muncă, atingerea obiectivului de „gender-balance” pe piața muncii).

În concluzie, se poate aprecia că turismul rural este un subsector dinamic și important al turismului, în general capabil să ofere identitate competitivă, durabilă României, care are un efect pozitiv de antrenare la export a ofertei altor sectoare productive ecologice, turistice, culturale, agro alimentare s.a.

De asemenea, se poate remarca pentru acest sector, creșterea performanței la export a turismului rural și a ecoturismului, prin valorificarea avantajelor competitive durabile și chiar intangibile ale acestora (resurse naturale, culturale și extrasectoriale unice: bio-sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

De asemenea, se poate remarca pentru acest sector, creșterea performanței la export a turismului rural și a ecoturismului, prin valorificarea avantajelor competitive durabile și chiar intangibile ale acestora (resurse naturale, culturale și extrasectoriale unice: bio-sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

De asemenea, se poate remarca pentru acest sector, creșterea performanței la export a turismului rural și a ecoturismului, prin valorificarea avantajelor competitive durabile și chiar intangibile ale acestora (resurse naturale, culturale și extrasectoriale unice: bio-sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

De asemenea, se poate remarca pentru acest sector, creșterea performanței la export a turismului rural și a ecoturismului, prin valorificarea avantajelor competitive durabile și chiar intangibile ale acestora (resurse naturale, culturale și extrasectoriale unice: bio-sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

De asemenea, se poate remarca pentru acest sector, creșterea performanței la export a turismului rural și a ecoturismului, prin valorificarea avantajelor competitive durabile și chiar intangibile ale acestora (resurse naturale, culturale și extrasectoriale unice: bio-sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

De asemenea, se poate remarca pentru acest sector, creșterea performanței la export a turismului rural și a ecoturismului, prin valorificarea avantajelor competitive durabile și chiar intangibile ale acestora (resurse naturale, culturale și extrasectoriale unice: bio-sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

De asemenea, se poate remarca pentru acest sector, creșterea performanței la export a turismului rural și a ecoturismului, prin valorificarea avantajelor competitive durabile și chiar intangibile ale acestora (resurse naturale, culturale și extrasectoriale unice: bio-sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

Analiza SWOT a sectorului turism rural și ecoturism pune în evidență următoarele aspecte majore, pe care le redăm grupate astfel:

PUNCTE TARI :

- Peisaje rurale atractive și nepoluate;
- Tradiții și moștenire culturală specifică în context european;

- ✓ numeroase puncte principale de atracție turistică și de patrimoniu din România se află în zone rurale (mănăstirile pictate, bisericile de lemn, bisericile săsești fortificate etc.);
- ✓ în 2009 zona ecoturistică rurală Mărginimea Sibiului a primit premiul *Golden Apple*;
- ✓ zone cu capital extrasectorial unice în lume (Exemplu: Sarmisegetusa Regia, Sfinx Bucegi etc.);

- Sisteme ecologice unice:
- ✓ În 2009, rezervația Delta Dunării a obținut premiul *Golden Apple*;
- ✓ Hateg Country Dinosaur Geopark a dezvoltat conceptul UNESCO de geoparc, iar, din 2005, este membru European Network of Geoparks;
- ✓ Parcul Național Retezat.

- Se constată expansiunea pensiunilor turistice rurale de categoria 3 – 4 – 5 flori în ultimii cinci ani, care oferă servicii de calitate, în conformitate cu exigențele turiștilor străini.

- Apariția unui nou tip de «turiști» pe plan internațional: turistul eco, care apreciază conservarea biodiversității și care fuge de mediul urban;
- Posibilitatea de conectare a turismului rural cu ecoturismul;
- Posibilitatea de conectare a Turismului rural/Ecoturism – Agricultură bio – Vie-vin – Artizanat;
- Posibilitatea de creare a unor cluster pentru produse specifice românești (ferme agro-turistice bio – meșteri populari –, creatori de folclor autentic);
- Atragerea fondurilor structurale spre acest sector.

- Dezvoltarea capitalului uman (de exemplu, cursuri de perfecționare a relațiilor gazde-ospași, comportament și comunicare cu turiștii, atragerea fondurilor structurale POSDRU pentru proiecte de schimburi bune practici la nivel european etc.);

- Îmbunătățirea infrastructurii generale (căi de acces, centre de informare turistică în zonele rurale, comunicații etc);
- Îmbunătățirea echipamentelor și structurilor de primiri turistice rurale.

- Turismul rural și ecoturismul impun o promovare agresivă centrată direct pe turistul străin potențial (de exemplu – pliante distribuite în hoteluri, centre de informare turistică, ambassade din România etc);

- Turismul rural și ecoturismul necesită un branding de sector;
- Atragerea de investiții străine / facilități;
- Sprijin acordat prin credite speciale interne, pe termen lung și cu dobândă mică (așa cum au procedat și țările care, în prezent, sunt leader de sector la nivel european – de exemplu, rezultatele obținute în zona Tirolului – Austria se datorează aplicării programului inițiat de Ministerul Agriculturii și Comerțului intitulat „Planul Verde”, prin care s-au acordat gospodărilor tiroleze credite cu durata de rambursare de 15 ani și cu o dobândă 3 – 5%).

- Dezvoltare:
- contribuție la dezvoltare regională în anumite zone cu potențial turistic rural deosebit;
- contribuție la dezvoltare economică (turismul rural poate ajuta la creșterea ponderii sectorului turism în PIB);
- contribuție la dezvoltare socială (crearea de noi locuri de muncă, atingerea obiectivului de „gender-balance” pe piața muncii).

- Sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

- Sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

- Sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

- Sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

- Sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

- Sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

- Sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

- Sisteme ecologice unice, precum Rezervația Delta Dunării, comunități rurale străvechi, cetățile dacice Sarmisegetusa Regia etc), și prin crearea de sinergii cu alte sectoare (turism rural/ecoturism – agricultură bio – vie-vin – artizanat – folclor) sau susținerea concentrărilor regionale de firme (cluster) pentru produse specifice românești.

Student informat

Din Regulamentul activității profesionale a studenților

● Anul universitar este format din două semestre, durata unui semestru fiind de 14 săptămâni, cu excepția semestrelor anilor în care se face practica de specialitate, în funcție de specificul programului de studiu, și a anului terminal, care, având în vedere examenul de licență, poate avea o durată mai scurtă, stabilită de consiliile facultăților și aprobate de Senatul Universității (dar nu mai puțin de 11 săptămâni).

● În Universitatea Spiru Haret se organizează trei sesiuni de examene: sesiunea de iarnă, sesiunea de vară și sesiunea de toamnă. Volumul și nivelul cunoștințelor cerute la examene și colocvii se stabilesc în concordanță cu programa analitică a disciplinei respective.

La solicitarea facultăților, rectorul Universității poate aproba organizarea unor sesiuni de reexaminare.

● Secretariatele facultăților afișează, cu două săptămâni înaintea sesiunilor din iarnă, vară și toamnă, programarea examenelor, pe baza propunerilor studenților, avizate de cadrele didactice și aprobate de decanii facultăților. Intervalul între examene trebuie să fie de minimum două zile.

● Evaluarea cunoștințelor la disciplinele prevăzute în planul de învățământ se desfășoară sub formă de: test-grilă pe calculator, probă practică, scris/oral (specializările vocaționale și la cele la care accentul cade pe pregătirea didactică). Examinarea orală se face pe baza biletului de examen extras de student(ă) din totalul biletelor întocmite, semnate de examinator și aprobate de șeful catedrei. Rezultatul la examenul oral se comunică studentului(ei) imediat.

● În evaluarea finală a examenelor pe parcurs va avea o pondere de 40%, începând cu anul I, 2010-2011.

Pentru toate tipurile de examinare Decanatele afișează tematica de examinare și bibliografia, pe disciplină și pe semestru, din care vor fi realizate subiectele de examene (grilă, probă practică, scris/oral etc.).

La specializarea Arhitectură, pentru disciplinele vocaționale „Proiectare de Arhitectură”, „Sinteze de Arhitectură”, „Reprezentări în arhitectură”, „Proiect de specialitate”, Proiect opțional”, evaluarea se face pe baza lucrărilor practice elaborate de studenți pe parcursul semestrelor. Acordarea notelor se face după criteriile și metodologiele specifice, precizate în Regulamentul de evaluare și promovare la disciplinele „Proiectare de Arhitectură”, „Sinteze de Arhitectură”,

„Reprezentări în arhitectură”, „Proiect de specialitate”, Proiect opțional”, aprobat de Senatul Universității. Creditele alocate pentru fiecare categorie de lucrări practice vor fi prevăzute distinct în planul de învățământ. Proiectele elaborate pe parcursul semestrelor se realizează sub îndrumarea cadrelor didactice. Proiectul de verificare și schițele de schiță sunt lucrări realizate de studenți în facultate, fără îndrumare din partea cadrelor didactice, dar sub supravegherea acestora într-un interval de timp dat (1-2 zile).

La Facultatea de Litere (Limbi și Literaturi Străine și Limba și

totalul punctelor de credit prevăzute în planul de învățământ al anului de studiu (disciplinele obligatorii și opționale).

Pentru a trece în anul III, studentul nu poate avea mai mult de 3 (trei) restanțe rămase din anii I și II. În caz contrar repetă anul II.

Pentru specializarea Arhitectură, din cele min. 50% credite necesare înscrierii în anul următor de studiu, cel puțin 14 credite trebuie să fie obținute obligatoriu, după cum urmează:

● în anii I-III la disciplinele „Proiectare de arhitectură” (12 credite) și „Reprezentări în Arhitectură” (2 credite).

credite aferente anilor de studii I-IV – disciplinele obligatorii și opționale prevăzute în planul de învățământ. Studenții care nu au acumulat 240 de credite se pot reinscrie (la cerere) în anul IV.

Studenții din anul VI sunt declarați promoși dacă au acumulat min. 15 credite; creditele aferente disciplinei „Sinteze de arhitectură” fiind obligatorii.

Studenții din anul VI vor putea reface lucrările practice nepromovate pe parcursul următorilor doi ani universitari. În cazul depășirii acestui termen, orice refacere va necesita aprobarea rectorului Universității.

de studiu din care provin, își poate susține, cu plată, examenul restant în sesiunea de toamnă. În caz de nepromovare integrală se reinscrie în anul terminal, cu plata taxei. Studenții au obligația finalizării situației școlare în maximum trei ani calendaristici.

Absolvenții din promoțiile anterioare (2010 1995) care nu și-au finalizat studiile (mai au de susținut examene restante) își mai pot încheia studiile doar în anul universitar 2010-2011, prin prezentarea la sesiunile speciale organizate. Celor care nu și-au finalizat studiile în acest an universitar li se vor aplica prevederile art. 50.

● Studentul(a) care, din diverse motive (greutăți materiale, plecare în străinătate, starea sănătății, repetențe etc.) a întrerupt, fără aprobarea prealabilă, studiile de licență, le poate relua, cu aprobarea decanului facultății, într-un interval de cel mult trei ani de zile.

Studenții înmatriculați înainte de anul 2005, care din diverse motive nu au putut să-și continue studiile, pot fi înmatriculați în Ciclul de studii de licență (*Ciclul I – Bologna*), cu îndeplinirea obligațiilor școlare și susținerea examenelor de diferență, cu plata taxelor aferente, determinate de modificarea planurilor de învățământ și pot beneficia de recunoașterea examenelor promovate, până în momentul întreruperii studiilor, conform Sistemului European de Credite Transferabile (ECTS).

Spre știința „bobocilor” de la Litere și nu numai

Vă puteți afirma în activitatea științifică

Conf.univ.dr. Valeriu MARINESCU,
decanul Facultății de Litere

Activitatea de cercetare științifică a studenților și masteranzilor în anul universitar 2009-2010 s-a axat pe atenția deosebită care se acordă – deosebit de conștient – în problemele fundamentale ale științelor – aprofundării cunoașterii valorilor culturii și civilizației moderne, naționale și universale la început de mileniu.

Studenții și masteranzii Facultății de Litere, specializarea Limba și Literatura Română, sub îndrumarea mai multor cadre didactice, desfășoară activitate de cercetare în cadrul Cercului studentesc de studii și creație literară al facultății, sunt atrași în colective de cercetare și participă la diferite manifestări științifice și culturale.

S-au evidențiat în cercetarea științifică următorii studenți: Apăștinec Maria, studentă în anul al II-lea, Cristea Bogdan, Mihaela Dogaru, Alina Lețuș, Simona Zaveruc, Petru Clara, studenți în anul al III-lea.

În data de 6 martie 2010, la București, a fost organizată o Sesiune științifică a masteranzilor facultății în vederea elaborării lucrării de disertație, ocazie cu care masteranzii și-au prezentat temele de cercetare și au făcut schimb de bune practici în acest domeniu. Comunicările au fost prezentate în limba română, fiind vorba despre 69 de participanți (54 la programul de masterat *Limba și literatura română – modernizare și modernitate* și 15 la programul de masterat *Modele de interpretare în spațiul modernității literaturii române și universale*).

Studenții și masteranzii ai facultății noastre participă la

programe de cercetare științifică în parteneriatul semnat de facultate cu Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu” al Academiei Române (conducere științifică: prof. univ. dr. Valentina Curticeanu).

Masteranda facultății noastre, Georgiana Mihaela Matei, participă, în perioada 2009-2010, la Proiectul intitulat *Europa în construcție...*, la inițiativa facultății (sub coordonarea prof. univ. dr. Valentina Curticeanu și a lect. univ. Gabriela Tarabaga) și prin intermediul Centrului pentru Proiecte Europene Socio-Umane din cadrul Academiei Române. Principalele teme sunt educația interculturală, cetățenia europeană, cetățenia activă și gestionarea de proiecte. Proiectul prevede elaborarea de manuale și organizarea de seminare pentru formarea de formatori pentru Europa. În perioada 28 februarie – 6 martie 2010, proiectul a presupus și un stagiu la Marsilia, în Franța.

Masteranda Cosmina Turcin s-a făcut remarcată în activitatea de cercetare științifică prin diverse articole și studii, prezentate la sesiunea științifică a masteranzilor și propuse spre publicare în *Analele Facultății de Limba și Literatura Română*.

Cercul studentesc de studii și creație literară al Facultății de Litere, specializarea Limba și Literatura Română, Universitatea Spiru Haret, se află sub îndrumarea conf. univ. dr. Miorița Got și a prof. univ. dr. Mihail Diaconescu.

La ședința de cerc din 20 aprilie 2010, având ca generic tema

Importanța sonetului și universalitatea scriitorilor William Shakespeare, Mihai Eminescu și Vasile Voiculescu, au participat 14 studenți ai Universității Spiru Haret (Facultatea de Litere) și șapte elevi de la Școala Normală Elena Cuza, însoțiți de doamna profesor metodist Ileana Sanda. Au susținut comunicări: conf. univ. dr. Miorița Got: *Sonetul eminescian – meditație dureroasă asupra trecerii timpului sau balansul între romantism și simbolism*; studenta Antonia Mihail, anul al II-lea, specializarea LLS a vorbit despre William Shakespeare, considerat cel mai mare scriitor al literaturii de limbă engleză: *Sonetele lui Shakespeare* (colecția celor 154 de poeme) și *reconceptualizarea patriarchismului*; studenții Felicia Apostol, anul al II-lea, L.L.R., Bogdan Cristea și Simona Zaveruc, anul al III-lea, specializarea LLR au evidențiat particularitățile sonetului eminescian; studenta Maria Apăștinec, anul al II-lea, LLR, a prezentat *Ultimele sonete inchiștate ale lui Shakespeare ... de V. Voiculescu*; studenta Antonia Mihail, anul al II-lea, specializarea LLS, a citit din creația proprie un grupaj de pamflete, care au fost trimise spre publicare revistei *Opinia națională: Revoluția, Despre draci și inspirație, Mentalitatea românească*.

În luna ianuarie 2010, a apărut numărul 10/2009 din „Analele Universității Spiru Haret, Seria Filologie. Limba și literatura română”. Este pregătit pentru tipar numărul 11/2010 și se fac demersuri pentru acreditarea CNCSIS a acestora.

Ultimele două numere au fost postate pe pagina de Internet a Facultății de Limba și Literatura Română la domeniul Cercetare științifică.

STRUCTURA ANULUI UNIVERSITAR 2010-2011*

Semestrul I – curs de ZI și FR

4 octombrie 2010

Luni 04.X.2010 – Duminică 19.XII.2010

Luni 20.XII.2010 – Duminică 02.I.2011

Luni 03.I.2011 – Sămbătă 22.I.2011

Duminică 23.I.2011 – Duminică 06.II.2011

Luni 07.II.2011 – Duminică 13.II.2011

Luni 07.II.2011 – Duminică 13.II.2011

Semestrul II – curs de ZI și FR

Luni 14.II.2011 – Miercuri 20.IV.2011

Joi 21.IV.2011 – Marți 26.IV.2011

Miercuri 27.IV.2011 – Vineri 27.V.2011

Luni 16.V.2011 – Sămbătă 28.V.2011

Sămbătă 28.V.2011 – Duminică 26.VI.2011

Miercuri 01.VI.2011 – Duminică 05.VI.2011

Miercuri 08.VI.2011 – Duminică 12.VI.2011

Luni 27.VI.2011 – Duminică 28.VIII.2011

Luni 27.VI.2011 – Duminică 17.VII.2011

Luni 18.VII.2011 – Duminică 24.VII.2011

Luni 29.VIII.2011 – Miercuri 7.IX.2011

Sămbătă 10.IX.2011 – Duminică 18.IX.2011

Notă:

* Această structură generală a anului universitar 2010-2011 va fi adaptată la specificul fiecărui domeniu de licență, în limitele perioadelor definite mai sus, ținându-se cont, în toate cazurile, de normele ARACIS, privind desfășurarea activităților didactice și a modului de organizare a practicii.

Literatura Română acordarea notelor se face după criteriile și metodologiile specifice, prezentate în *Ghidul de Evaluare a studenților*, aprobat în ședința Consiliului Facultății din 22 iunie 2010.

Orice tentativă de fraudare a examenelor, și efectuării lucrărilor solicitate, prin copiere sau realizarea acestora de către alte persoane, se sancționează cu exmatricularea.

● Înscrierea studentului (ei) în anul următor de studiu se face, la cerere, cu condiția obținerii de către acesta (aceasta), în anul universitar precedent, a cel puțin 50% din

● în anul V „Sinteze de arhitectură” (12 credite) și „Proiect de specialitate” (2 credite).

Conform Legii 288/2004, pentru domeniul „arhitectură”, reglementat sectorial UE, studiile universitare sunt structurate integrat – licență și masterat (fără certificat de studii intermediar) – pe durata a șase ani, corespunzător a 360 credite ECTS), diplomele de arhitect obținute fiind echivalente titlului de master.

Începând cu anul universitar 2010-2011, înscrierea în anul V, specializarea Arhitectură se face, la cerere, cu condiția obținerii de către student(ă) a tuturor celor 240 de

Studenții se vor înscrie numai la catedrele de specialitate, în vederea refacerii disciplinelor nepromovate în anii de studii anteriori, neavând statut de absolvent fără examen de diplomă și nici de student an VI. După promovarea tuturor disciplinelor vor fi declarați ca făcând parte din promoția anului universitar în care au încheiat anul VI.

● Pentru studenții ultimului an de studii, situația școlară se încheie la 30 septembrie anul curent. Studentul care la sfârșitul semestrului II al anului terminal, nu este declarat absolvent, având credite restante, indiferent de anul

Carte universitară la Editura Fundației România de Măine

Descriere și modernitate. Studii masterale

Excelentă ideea profesorului universitar doctor Paul Miclău, de la Facultatea de Litere a Universității Spiru Haret, de a aduna într-un volum lucrările elaborate de masteranzi în cadrul activității de cercetare științifică, reprezentând o formă inedită de stimularea a creativității acestora. Autoarele lucrărilor din acest volum – Floarea Gruba, Ingrid Cucu, Nicoleta Chiponea, Laura Mavrodin, Carmen Delurintu, Mioara Vasilachi – aveau o anumită experiență de cercetare prin realizarea lucrărilor de licență, precum și prin faptul că au parcurs gradele didactice, chiar cel mai înalt, care presupune redactarea unor lucrări personale. Pentru astfel de candidați, dar și pentru ceilalți, importantă este stabilirea subiectului disertației – mărturisese prof.univ.dr. Paul Miclău, îndrumătorul studiilor masterale, în *Cuvântul înainte. Eu discut în prealabil cu fiecare în parte, ca să le cunosc preocupările, preferințele, rezultatele deja obținute, metoda de cercetare adecvată. Un astfel de dialog este întotdeauna fertil și dător de încredere și speranță că vor reuși.*

Pe de altă parte, consider candidații ca o echipă de cercetare, mai mult sau mai puțin coerentă. În plus, temele particulare alese trebuie să facă parte dintr-un domeniu cât se poate de limitat, firește, în raport cu specificul masteratului respectiv.

O preocupare permanentă constă în recardarea fenomenului literar românesc la modernitatea europeană. Din acest punct de vedere, sunt selecții autori români din perioadele mai noi, dar se poate alege și un autor clasic, la care se aplică o abordare modernă. Așa sunt tratați aici autori ca Bacovia, Argehi, Barbu, dar și Brebreanu, la

utilizarea verbului la imperfect sau la prezent, figuri retorice speciale, comparații, metafore, personificări sunt trăsături identificabile în descrierea spațiului la Brebreanu.

În lucrare se efectuează o profundă analiză a drumului, satului și a peisajului, a procedurilor stilistice prin care este realizată descrierea, redându-se câteva considerații generale asupra genezei romanului, încadrarea sa în epocă și, evident, funcțiile descrierii în epicul brebrenian.

În capitolul *Demers introductiv în epicul brebrenian*, autoarea subliniază că *Ion* este un roman al structurilor sociale țărănești, în care se extinde viața epică în toate straturile societății românești prin diversitatea cotidianului, prin acumularea de întâmplări îndreptate spre firescul vieții, înfățișând viața țărânului român în diferite ipostaze: în toil muncii, în zilele de răgaz și de sărbătoare, la momente esențiale ale existenței, precum nașterea, nunta, moartea. Rămâne antologică în romanul *Ion* întâmplarea cu țărânul care sărută pământul, având profunde semnificații, definitorii pentru erou.

Ion este cartea cea mai plină de viață autentică din tot cuprinsul literaturii române – consideră criticul literar Ion Dodu Bălan, precizând că este epopeea țărănimii românești din Transilvania de până la Unirea ei cu Țara Românească, dar și epopea românismului.

În *Concluzii*, autoarea apreciază că *Ion* se încadrează în realism, dar nu într-unul canonic sau liric, ci impune un realism dur, aspru, obiectiv, cu rezonanțe naturaliste.

Problematika spațială din romanul *Ion* este întregită de imaginile superbe cuprinse în capitolul *Anexe – Valea Someșului Mare până la Sângeorș, Valea Bistriței văzută din vârful Dealului*

Dumitra, Orașul Armadia în ziua votului.

Din perspectiva de origine a teoriei descrierii este realizată lucrarea cu tema *Descrierea*

pictura, influența impresionistilor asupra lui Zola sunt coordonate pe care se structurează primul capitol al lucrării ce dezvăluie semnificația naturalismului în viziunea marelui

UNIVERSITATEA SPIRU HARET

Floarea Gruba Nicoleta Chiponea Carmen Delurintu
Ingrid Cucu Laura Mavrodin Mioara Vasilachi

DESCRIERE ȘI MODERNITATE

Studii masterale

Îndrumător:
Paul Miclău

EDITURA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MĂINE

obiectului la Zola, autor masteranda Carmen Delurintu, un aspect mai puțin abordat chiar în teoria descrierii, al obiectelor ce intervin în narațiune.

Zola și relația lui cu impresionismul, relația autorului cu

scriitor, spiritul său deschis, enciclopedic, profunzimea operei sale literare.

Subliniind apăsător specificul operei lui Zola, autoarea face o comparație edificatoare între acesta și Balzac, conchizând că, dacă la

Balzac obiectul este o dovadă istorică, o justificare a relațiilor sociale, o arheologie foarte interesantă a comportamentului social în armonie cu obiectele cu care omul vine în contact sau cu care se înconjoară, în schimb, pentru Zola, obiectul este un factor de mediu, pe care omul, de cele mai multe ori, îl primește fiind nevoit să-l accepte.

În proza lui Zola sunt realizate descrieri incredibile de exacte ale unor meserii, profesii, cicluri tehnologice, mașinării, prin scrierile lui aducând în fața publicului electricitate, mașinile cu abur, trenul, busculanta, ascensorul, aparatul de fotografie, precum și efectele lor civilizatoare. În ansamblul acestor preocupări, obiectul începe să aibă un alt sens decât cel de decor sau de element de inventar, așa cum este la Balzac. Este clar că Zola studiază enorm de mult fiecare obiect, înțelege mecanismul mecanic al fiecărui proces tehnologic.

Creația proustiană ocupă un loc aparte în câmpul descriptiv francez, reprezentând o adevărată provocare pentru masteranda Ingrid Cucu, care a studiat *Descrierea ambulatorie la Proust*. Este vorba de descrierea ambulatorie a clopotnițelor din Martinville și a arborilor din Hudimesnil. Autoarea a studiat aceste pasaje dintr-un punct de vedere caracteristic scriiturii proustiene, și anume acela al perspectivei mișcătoare a peisajului, în funcție de traseul celui care privește. În acest caz, se realizează o descriere impresionistă foarte dinamică, determinată de starea interioară a personajului. De aici se face legătura între narațiune și descriere, marcată de totala nouitate a scriiturii proustiene.

Este cunoscut faptul că cercetarea timpului și a spațiului

proustian a beneficiat de o foarte vastă exegeză. Dar s-au făcut puține studii vizând descrierea propriu-zisă, care ar necesita cercetări doctorale. Orizonturile descriptive proustiene au asigurat masterandei posibilitatea unei abordări foarte bine articulate.

Studiul intitulat *Baudelaire-anismul* lui Tudor Argehi, realizat de Laura Mavrodin reprezintă un demers intertextual între opera poeziei franceze și opera poeziei române, al cărui nume a fost întotdeauna asociat cu Baudelaire. Lucrarea este structurată în șase capitole distincte – *Baudelaire și acceptarea modernității, Originalitatea lui Argehi, Viziunea poetică, Concepția despre frumos, Orizontul tematicii baudelairene*, fiecare în parte constituind tot atât de semnificative demne de luat în seamă, în paralel, în opera celor doi mari poeți.

Baudelaire a căutat permanent să iasă din tipare, a reușit producerea „paradisurilor artificiale” și a cultivat „gustul pentru infinit” – constată autoarea. Cu opera sa începe depersonalizarea liricii moderne – eul poetic, eul liric baudelairean nu mai era în romantismul tradițional. Poetul modern, Baudelaire, a descoperit și valorificat cel dintâi sursele de poezie existente într-un mare oraș, în civilizația comercializată și televizată.

Argehi este și el modern, în felul lui, fiind denumit un *modelator al modernismelor românești*, un poet cu vocația miturilor și a neliniștii metafizice, un „clasic modern”. În concepția sa – poezia este denumită o stare patologică, iar trăsăturile ale liricii argehiene sunt: actual poezic, teatral, povestit. Volumul *Cuvinte potrivite* îi impune pe Argehi, iar *Flori de mucigai* îi certifică originalitatea – cum demonstrează autoarea acestei lucrări personale.

Surprinzătoare este abordarea complexă a modernității celor doi poeți. Se pune în lumină impactul esteticii baudelairene a urâtului și a răului asupra creației poetice a lui Argehi. Aceasta are un caracter mai zbuciumat, dar și mai pitoresc. Interesantă este sublinierea deosebirii de discurs între cei doi poeți. Dacă la Baudelaire acesta este formulat în alcătuirii clasice, la Argehi avem de-a face cu o adevărată revoluție, care a schimbat fața poeziei românești.

În lucrarea intitulată *Modernitatea de tip ermetic în poezia lui Ion Barbu*, masteranda Mioara Vasilachi își propune să descifreze discursul poetic barbian, punând în evidență relația dintre acesta și formația de matematician a poetului. Cercetând polisemia și ambiguitatea poemelor barbiene ca surse principale ale ermetismului, autoarea face referiri directe la dezbaterile recente din presa noastră literară, în cadrul cărora s-au evocat diverse aspecte ale creației barbiene, printre care ortodoxismul acesteia.

În *Concluzii*, autoarea afirmă că a considerat că este seducător ca textul poetic barbian să fie privit din mai multe perspective: cea a evoluției organice a liricii barbiene; a doua care vizând corespondențele simbolice, simbolurile matematice fiind mereu prezente; a treia perspectivă fiind reprezentată de particularitățile limbajului poetic barbian.

Descifrarea substratului religios sau inițiativ al majorității poeziilor barbiene a reprezentat o preocupare constantă a cercetării efectuate de autoarea acestei lucrări care a subliniat cu acurie originalitatea pregnantă a poeziei barbiene, în spațiul literar interbelic românesc, experiența barbiană fiind una absolut inedită.

Adela DEAC

Universitatea Spiru Haret a ales și soluția Microsoft Live@edu pentru profesori, studenți și absolvenți

Platforma de comunicare și colaborare Microsoft Live@edu oferă studenților universității acces gratuit la software prin programul Dreamspark și îmbunătățește interacțiunea online dintre studenți și profesori

Universitatea Spiru Haret a ales să ofere studenților și soluția de comunicare și colaborare Microsoft Live@edu, ce facilitează accesul gratuit la software Microsoft în scop educațional. Soluția Microsoft Live@edu oferă un sistem de identitate cu ajutorul căruia utilizatorii pot să își certifice calitatea de student, atunci când descarcă software din programul Microsoft Dreamspark. În plus, Live@edu prezintă numeroase alte servicii online ce vor crește calitatea actului educațional.

Aurelian A. Bondrea, rectorul Universității Spiru Haret: „Universitatea Spiru Haret urmărește, întotdeauna, să ofere studenților și profesorilor săi noi modalități de comunicare și colaborare, iar prin utilizarea soluțiilor de la Microsoft demonstrăm încă o dată că Universitatea Spiru Haret este deschisă către noile tehnologii.”

Călin Tatamir, director general, Microsoft România: „Microsoft înțelege nevoia instituțiilor de învățământ de a oferi studenților acces gratuit la software și soluții moderne de comunicare și de colaborare. Cu DreamSpark și Live@edu oferim tocmai aceste soluții – studenții își vor dezvolta cunoștințele de software necesare mai departe pe piața muncii și profesorii au la dispoziție mijloace eficiente pentru comunicarea și colaborarea cu studenții, cu investiții minime din partea Universității Spiru Haret”.

Despre conturile create
Toți studenții, absolvenții și profesorii vor primi conturi Live@Edu (Windows Live ID). Fiecare utilizator va primi o adresă de e-mail în domeniul instituției (de exemplu, ion.pescuscu@student.spiruharet.ro - pentru un student, valentina.ionescu@alumni.spiruharet.ro - pentru alumni, marius.georgescu@profesor.spiruharet.ro - pentru un profesor).

Conturile pot fi activate la adresa www.spiruharet.ro/live. Prezentăm, în cele ce urmează, cum pot fi utilizate aceste conturi pentru acces la software și pentru comunicarea și colaborare.

Acces la software

Software-ul Microsoft disponibil prin programul Dreamspark include: servere (Windows Server, SQL Server), instrumente de dezvoltare (Visual Studio, unelte pentru Windows Phone) și instrumente de design (Expression Studio). Aceste tehnologii și materialele de învățare disponibile vor

fi de folos viitorilor profesioniști IT, pregătiți în universitate.

Pe lângă acces la software, prin DreamSpark, studenții pot edita și stoca documente Microsoft Office din interfața Web a aplicațiilor Office disponibile tuturor utilizatorilor cu conturi Windows Live ID.

Studenții universității se vor autentifica pe www.dreamspark.com cu contul Live@edu primit și vor avea acces la software-ul și materialele de învățare disponibile.

Colaborare și comunicare cu Live@edu
Folosind contul Windows Live ID, utilizatorii au acces la numeroase aplicații și servicii online:

- Serviciul de e-mail (Outlook Live): fiecare utilizator primește o adresă de e-mail pe domeniul instituției, ce poate fi păstrată și după absolvire. Principalele caracteristici ale serviciului sunt:
 - o Inbox de 10GB, atașamente de până la 20MB;
 - o Protecție anti-spam și anti-virus;
 - o Poate fi accesat la adresa www.outlook.com;
 - o Liste de discuții (de exemplu, pentru grupe, serii și ani de studiu);
 - o Utilizatorii pot accesa acest serviciu din aplicații desktop specializate (de exemplu, Windows Live Mail);
 - o Interfața grafică nu conține reclame sau banner.
- Serviciul de stocare (Windows Live SkyDrive):
 - o Spațiul de stocare de 25GB protejat, unde pot fi încărcate și partajate fișiere cu dimensiunea maximă de 50MB;
 - o Serviciul poate fi accesat la adresa <http://skydrive.live.com> și permite stocarea a mii de fișiere organizate în foldere.
- Aplicații Office disponibile în interfața Web:
 - o Utilizatorii au la dispoziție aplicații Office în browser (Word Web App, Excel Web App, PowerPoint Web App și OneNote Web App), pentru citirea și editarea documentelor Office;
 - o Documentele sunt stocate în serviciul SkyDrive și pot fi accesate de orice computer conectat la Internet.

• Instrumente avansate de colaborare: calendare partajate, liste de contacte, activități, liste de discuții și spații de lucru partajate

• Windows Live Essentials: aplicații și servicii online precum Windows Live Messenger, Windows Live Mail, Windows Live Photo Gallery, Windows Live Writer, Windows Live Movie Maker și Windows Live Mesh.

Pentru mai multe informații despre serviciile incluse în Microsoft Live@edu, vă rugăm accesați www.spiruharet.ro/live.

BURSE ERASMUS

Student la VIA UNIVERSITY COLLEGE, Aarhus, Danemarca (II)

În aeroportul din Kobenhavn sau Copenhaga, pentru voi... era foarte puțină lume și lumină slabă, slabă..... Ploua, atmosfera rece, tristă, urât, urât. Direct de la aeroport ieși trenul. 50 euro - tren Kobenhavn-Aarhus. Trenul lor e o chestie foarte civilizată..... E ciudată experiența. Sincer, prefer trenurile CFR-ului, alea cu tapițeria ruptă și cusută prost și în care nu se închide geamul... Aici, în tren este atmosferă prea de ambasadă, prea formală: lipsea bețivul care să scoată chitara și să cânte o serenadă, cum auzit el la Vama Veche, lipseau tinerii care să urle că merg la mare și că Brașovul e pe primul loc... Toate acestea lipseau. Aici nu se mănâncă în locuri publice, nu se fumează, nu se vorbește tare, nu se vorbește la telefon, nu se mănâncă biscuiți, nu se vorbește tare în autobuz.... E aierea. Îmi lipsește manelistul din autobuzul care trece pe Colentina. Civilizație, civilizație, dar e prea ciudat. În rest, danezii sunt oameni foarte primitori și deschiși cu străinii, absolut toți vorbesc engleza, toți doresc să te ajute, toți sunt amabili. E pe bune, nu e de față și de curtoazie. Am un danez la cămin care, pur și simplu, nu dădăcește, nu duce să ne arate aia și aia, ne ajută, facem piața cu el și ne zice ce e ieftin și ce e bun de luat, alții de aici ne fac cinecine cu tot felul de lucruri..... Au multe produse tradiționale, dar care au gusturi destul de ciudățe. Ei se ajută foarte mult între ei, nu prea au în ei ura aia pe care o au românii..... aia cu capra vecinului.

Taxiurile sunt foarte de lux, foarte puține, foarte, foarte puține, și cam toate sunt Volvo, Mercedes, Chrysler, din-astea. La ei, taxiul e un serviciu de lux, se subînțelege, deoarece autobuzele vin exact la timp, drumurile sunt o minune, la cel mai aglomerat semafor, pe care l-am văzut până acum, așteptau

maximum 7-8 mașini. Autobuzul pune frână doar când e la semafor sau intră în stație, fără exagerare. Absolut, dar absolut toate drumurile au bandă de bicicliști și una de pietoni. Există atâtea respect aici, încât pietonul nu calcă banda biciclistului, și nici invers. Banda de bicicliști e mare. Practic, e cât o bandă normală de mașină. Adică poți merge lejer cu un microbuz pe ea. Partea proastă e că bicicliștii au, totuși, reguli și așteaptă la niște semafoare speciale. Dar când au verde, absolut toți, pietoni sau mașini, le acordă prioritate. Aici se folosesc bicicletele în dambă. Taxele la mașini sunt foarte mari, dar ei, oricum, au o cultură anume pentru biciclete. Scutere nu am văzut decât de două ori până acum. De asemenea, motocicletele sunt foarte rare.

În cimitire ei nu pun cruci. Pun pietre funerare. Oricum, la ei cimitirele sunt, de fapt, parcuri, și alele lor sunt folosite ca și străzi pietonale pentru a ajunge de acolo-dincolo. În cimitire nu domnește o atmosferă apăsătoare, deloc. E ceva special. Trebuie să vedeti unul ca să înțelegeți. Sunt locuri foarte plăcute. Majoritatea mormintelor au un motiv al unei pășări/vrăbii. Aproape toate pietrele au pe ele o pasăre toată în piatră, sau încrustată în piatră funerară. Încă nu știu ce înseamnă, nu toți danezii pe care i-am întrebat știu. Voi avea un curs de destul de ciudățe. Danezii mai au un fenomen: hygge; se citește hughge și desemnează un fel de atmosferă pe care ei o creează prin decoruri, întâlniri intime în cadrul familiei, lumânările etc.... e ceva ce se petrece mai mult în casă decât afară și se aplică pentru a mai scăpa de vremea asta absolut îngrozitoare. O să vă zic mai târziu despre vreme.

Au cultura verdeii. E atât verde aici... Aerul e atât de curat, atâtea grădini și amenajări cu iarba... Îmi

plăce foarte mult asta, dar e un pic plictisitor, pentru că nu există și alte culori în peisaj, doar verde strălucitor (aproso, aici groapa e nevinsă, ei nu au gropi... și la traficul lor cu trei mașini și o bicicletă, cred că e minunat să conduci aici. Oricum, toți danezii merg cu motoarele turate și schimbă treapta foarte târziu), grul cerului, galbenul sau maroniu cărămizilor construcțiilor lor tipice și verdele asta de care vă zic. E ciudat. Este aici o plictiseală cromatică de nedescris.

Când nu e soare, adică mai tot timpul, sunt nori de ploaie. Destul de des e și ceață. Vreme tipic daneză. Plouă mărunț cum tot timpul, bate vânt cum tot timpul, și uneori plouă și în rafale. Vremea e pur și simplu deprimantă. Toți se plâng de ea.

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

amenajări, pavaje, cărări, tot, tot, tot. Și e și interactiv, niște oameni îmbrăcați în haine tradiționale îți arată cum fac ei unele cutare etc. E ca un fel de sat viu. Mai au muzeu gen Antipa, o grădină botanică, un muzeu al spitalului de nebuni (metode de tratare a nebulilor... Cică într-o zi, au zis să nu le mai dea pastile, ci pensule și acuaarele, și, după ce au văzut că îi calmează și că nebunii scot opere de artă, au făcut muzeu). Încă nu am apucat, dar o să le văd. Ar mai fi și alte muzee, unul al vikingilor, mă rog, o să văd altă dată...

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Au cel puțin câteva muzee interesante: un fel de muzeu la satul, ei îi spun *oravsyl vesth*. Conști în case tradiționale, luate din locul lor și aduse și asamblate aici cu mobilă,

Am uitat să vă mai zic că au o catedrală, care e un fel de centrul orașului, care e destul de mare și de frumoasă, cam fără picturi înăuntru, dar cu muulte ornamente în ea. Pereții interiori sunt albi, cei exteriori, roșii, de la cărămida, și acoperișul verde. Au o orgă foarte frumoasă. E de pe la 1200-1300.

Relieful lor e sterp, plat, câmpii, ceva răulețe, verde în prostie. Nu prea au atracții, ca noi, munți, delți etc, pliantele lor de turism fac trimiteri către grădini zoologice, parcuri de distracții etc. Fac și ei tot ce pot, dacă au relieful așa.

Strategia 2020 pentru Educație și așteptările ei

Euroactiv apreciază că România și Bulgaria reprezintă așanumite cazuri-problemă ale continentului, întrucât doar un sfert dintre copiii din zonele rurale izbutesc să ajungă la liceu, un număr mare de adolescenți mulțumindu-se să muncască, prrijind familia să supra-viețuiască, în loc să studieze.

În ultimii 10 ani, în România, rata de părăsire timpurie a școlii, deci a tinerilor care în clasa de VIII-a renunță la școală, era de 23%, iar în 2008, acest indicator a scăzut la 16%. La acest progres au contribuit, în mod sigur, și măsurile pozitive pentru comunitățile de romi, pentru care s-au creat locuri speciale în toate formele de învățământ, de la grădiniță până la facultăți. Deci, situația, din

acest punct de vedere, n-ar fi atât de dramatică.

În Bulgaria, datele statistice sunt dezamortante. Doar 93% dintre copiii de clasă primare au mers la școală în ultimul an, iar, la gimnaziu, 82%. Rezultă că, în următorul deceniu, în Bulgaria, ar trebui să se reducă la jumătate numărul de copii care nu termină școala secundară, ceea ce va

departea, situându-se aproape de media europeană actuală – de 30%.

În această adevărată competiție pentru a atinge obiectivele propuse de Comisia Europeană în *Strategia 2020 pentru Educație* s-au afirmat Polonia, Cehia și Slovacia, niciuna dintre cele trei țări neavând probleme în privința părăsirii premature a studiilor, toate

obiectiv și mai ambițios, de 45%, peste pragul stabilit de Comisia Europeană. Cehii și slovacii și-au propus să negocieze ponderi mai mici, de aproximativ 30%.

Standarde ridicate în realizarea țintelor propuse prin *Strategia 2020 pentru Educație* au atins țările din Vestul Europei. Franța, de pildă, a ajuns într-o situație demnă de toată lauda – asigurarea unuia dintre cele mai educate populații tinere. Astfel, în anul 2008, 42% dintre tinerii francezi cu vârste cuprinse între 25 și 34 de ani aveau deja o diplomă de licență. Și stacheta exigențelor este și mai ridicată. Franța urmărind ca jumătate din actuala generație de elevi să obțină o diplomă, cel mai târziu până în 2015. Nu mai vorbim de Germania, care, acceptând obiectivele înscrise în *Strategia 2020 pentru Educație*, le-a și îndeplinit pe cele referitoare atât la abandonul școlar, cât și la procentul de tineri cu educație superioară.

În România, doar unul din trei tineri cu vârste de până la 34 de ani are diplomă. Deci, țintele europene pentru educație vor reprezenta realmente un parcurs dificil, care, totuși, va trebui realizat.

Adela DEAC

Țintele europene pentru anul 2020 – un parcurs dificil pentru România
• Înscrierea a 95% dintre copiii între 4 ani și 6 ani – o misiune aproape imposibilă
• Drumul reducerii numărului de adolescenți incapabili să înțeleagă ce citesc presărat cu fel de fel de obstacole
• Tot mai mare este numărul de copii care renunță la educație, după gimnaziu
• Cât mai mulți tineri cu facultate
• Cel puțin 15% dintre adulții ar urma să învețe pe tot parcursul vieții.

În ultimii 10 ani, în România, rata de părăsire timpurie a școlii, deci a tinerilor care în clasa de VIII-a renunță la școală, era de 23%, iar în 2008, acest indicator a scăzut la 16%. La acest progres au contribuit, în mod sigur, și măsurile pozitive pentru comunitățile de romi, pentru care s-au creat locuri speciale în toate formele de învățământ, de la grădiniță până la facultăți. Deci, situația, din

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

fi puțin probabil. Este drept că Bulgaria are o situație mai bună la obiectivul universitar. Se urmărește creșterea numărului de tineri care dețin o calificare universitară până la cel puțin 40%, până în anul 2020. Deja în anul universitar 2009-2010, mai mult de o treime dintre tinerii frecventau învățământul superior. Dar este reconfortant să ați că, la acest indicator, România nu este foarte

GURUL NU ȚINE LOC DE CARTE

Un ofițer român, întors din două misiuni în Orientul Mijlociu, revenise la viața sa în orașul de baștină din județul Hunedoara. Fusese plecat, convins că lupta cu talibani trebuia dată, pentru a nu lăsa să crească și mai mult fundamentalismul, tirania, intoleranța pe lume. Nu mai puțin important – recunoștea el - cu banii câștigați riscându-și viața pe-acolo, putea să-și ridice casa în care visează să trăiască alături de familie, dar pe care încă nu o avea, deși fiul său terminase deja facultatea. Cât a stat în misiune, și-a descoperit vocația de poet. Citindu-i rândurile, e clar că talentul nu s-a lășia doar în imaginația prozai, acolo unde paranoia firească a aspiranților la artă

Imbecilul! Doar atât nu-i trecea prin minte ofițerului cu planurile date peste cap: că poate avea și el o părăsire de vină, că și venise foarte târziu ideea cu placheta și trimiseze poeziile pe Internet cu doar o zi înainte de cheful deja stabilit tot de el, că drumul de vreo 400 de km nu fusese aglomerat din cauza băiatului, în condițiile de mezozioc ale transportului românesc.

Programele Televiziunii România de Mâine și RRM Student FM

TVRM Educațional

LUNI – 11 octombrie 2010

06:00 *Promo USH*
 06:05 *Cronica scepticului* (r)
 06:30 *Ilinca Dumitrescu și invitații săi* (r)
 08:00 *Stele de mâine*.
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 *Aplauze pentru hărești*.
 Emisiune de Carmen Stoianov
 09:00 *Parodi Press*.
 Emisiune de Nicolae Iliescu
 09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 13:00 *Academia – Știință*.
 Emisiune de Alexandru Mironov
 14:00 *TVRM-edicina*. Prof.univ.dr. Dorin Sarafoleanu la dispoziția dvs.
 14:58 *Promo USH*
 15:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 18:30 *Stagiunea muzicală TVRM*.
 Emisiune de Stela Cristea
 19:00 *Comoriile orașului*.
 Emisiune de Cezar Lungu
 19:30 *Pulsul săptămânii*.
 Emisiune de Gavrilă Inoan
 20:00 *Apel telefonic*.
 Emisiune de George Nicolau
 21:15 *Vedetele și fanii lor*.
 Emisiune de Narcisa Teaciu
 22:00 *Hărești*.
 Emisiune de Mugur Popovici
 22:30 *Film documentar – Tehnologia azi*
 23:00 *Contrapunct*.
 Emisiune de George Marinescu
 00:00 *Telemfiteatrul* (r)
 04:00 *Apel telefonic* (r)
 05:00 *Invitatul de la ora 13* (r)

MARȚI – 12 octombrie 2010

06:00 *Promo USH*
 06:05 *Hărești* (r)
 06:30 *Mama, tata, ziarele și eu* (r)
 07:00 *Grădina cu statui* (r)
 08:00 *Stele de mâine*.
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 *Nimic fără lege*.
 Emisiune de Florin Făiniși
 09:00 *Gândești, deci există*.
 Emisiune de Victoria Dușu
 09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 13:00 *Invitatul de la ora 13*.
 Emisiune de Sorin Lupașcu
 14:00 *Din sălile de concert*.
 Emisiune de Mihai Darie
 14:30 *Un răspuns pentru fiecare*.
 Emisiune de Simona Șerban
 15:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 18:30 *Mama, tata, ziarele și eu*.
 Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 *Profil spiritual*.
 Emisiune de Valeriu Răpeanu
 20:00 *Recital muzical*.
 Emisiune de Dumitru Cucu
 20:30 *Fault!*
 Emisiune de Mugur Popovici
 22:00 *Ani de liceu*.
 Emisiune de Mugur Popovici
 22:30 *Film documentar – Tehnologia azi*

TVRM Cultural

LUNI – 11 octombrie 2010

06:00 *Stele de mâine* (r)
 06:30 *Cronica scepticului* (r)
 07:00 *Academia copiilor* (r)
 08:00 *Mapamond cultural*
 08:30 *Stele de mâine*
 09:00 *Phanteon* (r)
 09:30 *Circulați, vă rog!*
 10:00 *Galele TVRM* (r)
 11:30 *Muz-art* (r)
 12:30 *Slagăr fix*
 13:00 *Ecumenica* (r)
 14:00 *TVRM-edicina – direct*
 15:00 *Întâlnire cu folclorul*
 15:30 *Femeia, adevăr și poveste* (r)
 16:30 *Gândești, deci există* (r)
 17:00 *Sisteme de valori în criză*
 18:00 *USH după 20 de ani* (r)
 18:30 *Recital muzical* (r)
 19:00 *Aplauze pentru hărești* (r)
 19:30 *Parodi press* (r)
 20:00 *La sfat cu medicul*
 20:30 *Cinefilia* (r)
 21:00 *Cărți în instanță*
 22:00 *Film serial – Favoritul*
 22:45 *Slagăr fix*
 23:00 *TVRM-edicina* (r)
 00:00 *Sisteme de valori în criză* (r)
 01:00 *USH după 20 de ani* (r)
 01:30 *Recital muzical* (r)
 02:00 *Aplauze pentru hărești* (r)
 02:30 *Parodi press* (r)
 03:00 *La sfat cu medicul* (r)
 03:30 *Cinefilia* (r)
 04:00 *Cărți în instanță* (r)
 05:00 *TVRM-edicina* (r)

MARȚI – 12 octombrie 2010

06:00 *Stele de mâine* (r)
 06:30 *Nimic fără lege* (r)
 07:00 *Arhiva TVRM*
 08:00 *Mapamond cultural*
 08:30 *Stele de mâine*
 09:00 *Generalul Cinema* (r)
 09:30 *La sfat cu medicul* (r)
 10:00 *Film artistic străin* (r)
 11:30 *Echipele „Gusti”* (r)
 12:30 *Circulați, vă rog!* (r)
 13:00 *Invitatul de la ora 13 – direct*
 14:00 *Știință și spiritualitate*
 15:00 *Film serial – Favoritul* (r)
 15:45 *Slagăr fix* (r)
 16:00 *Stagiunea muzicală TVRM* (r)
 16:30 *Aplauze pentru hărești*
 17:00 *Teatrul* (r)
 18:00 *Academia copiilor* (r)
 19:00 *Românul, cetățean european*

23:15 *Muz-Art*. Emisiune de Nicolae Dumitru
 00:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret*
 04:00 *La hanul Morăreței* (r)
 05:00 *Calători în timp* (r)

MIERCURI – 13 octombrie 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 *Ani de liceu* (r)
 06:40 *Mama, tata, ziarele și eu* (r)
 07:00 *Contrapunct* (r)
 08:00 *Stele de mâine*.
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 *Virtuți și vicii*.
 Emisiune de Alexandru Lucinescu
 09:00 *Românul, cetățean european*.
 Emisiune de Cristina Păiușan-Nuică
 09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 13:00 *Recital muzical*.
 Emisiune de Dumitru Cucu
 14:00 *TVRM-edicina*. Prof.univ.dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.
 15:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 18:30 *Mama, tata, ziarele și eu*.
 Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 *Lumea văzută de aproape*.
 Emisiune de Neagu Udroui
 20:00 *Noi consumatorii*.
 Emisiune de Mihail Dumitru Sandu
 20:30 *Circulați, vă rog!*
 Emisiune de George Nicolau
 21:00 *Academia – Economia pentru cine?*
 Emisiune de Ilie Șerbanescu
 22:00 *Lumea sporturilor*.
 Emisiune de Mugur Popovici
 22:30 *Film documentar – Filme, filme, filme*
 23:00 *Contrapunct*.
 Emisiune de George Marinescu
 00:15 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret* (r)
 04:00 *Recital muzical* (r)
 05:00 *Vedetele și fanii lor* (r)

JOI – 14 octombrie 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 *Lumea sporturilor* (r)
 06:40 *Mama, tata, ziarele și eu* (r)
 07:00 *Lumea văzută de aproape* (r)
 08:00 *Stele de mâine*.
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 *Echipele „Gusti”*.
 Emisiune de Florian Tănăsescu
 09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 13:00 *La hanul Morăreței*.
 Emisiune de Paulina Irimia (r)
 14:00 *TVRM-edicina*. Prof.univ.dr. Andrei Firică la dispoziția dvs.
 15:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 18:30 *Mama, tata, ziarele și eu*.
 Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 *Agricultura și alimentația*.
 Emisiune de Constantin Predilă
 20:00 *Întâlnire cu folclorul*.
 Emisiune de Theodora Popescu
 20:30 *Atelier tv studentesc*.
 Emisiune de Ciprian Vasilescu
 21:00 *Academia – Cărți în instanță*.
 Emisiune de Florin Rotaru
 22:30 *Lauri pentru liceeni*.
 Emisiune de Cristina Matei

22:30 *Film documentar – Absolut minunat*
 23:00 *Consum cultural*.
 Emisiune de George Stanca
 00:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret*
 04:00 *Fault!* (r)
 05:30 *Deschide cartea!* (r)

VINERI – 15 octombrie 2009

06:00 *Promo USH*
 06:10 *Lauri pentru liceeni* (r)
 06:30 *Mama, tata, ziarele și eu* (r)
 07:00 *Contrapunct* (r)
 08:00 *Stele de mâine*.
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 *Călători în timp*.
 Emisiune de Violeta Screciu
 09:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 13:00 *Femeia – adevăr și poveste*.
 Emisiune de Ana Maria Ghiur
 14:00 *Din sălile de concert*.
 Emisiune de Mihai Darie
 14:30 *Cronica ST*.
 Emisiune de Cristian Român
 15:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 18:30 *Mama, tata, ziarele și eu*.
 Emisiune de Viorel Popescu
 19:00 *Panteon*.
 Emisiune de Neagu Udroui
 19:30 *Interes general*.
 Emisiune de Ramona Tomescu
 20:00 *Apel telefonic*.
 Emisiune de George Nicolau
 21:15 *Casă dulce românească*.
 Emisiune de Cătălin Maximciuc
 22:00 *Performerii în arenă*.
 Emisiune de Mugur Popovici
 22:30 *Film documentar – Tehnologia azi*
 23:00 *La hanul Morăreței*.
 Emisiune de Paulina Irimia
 00:00 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret* (r)
 04:00 *Apel telefonic* (r)
 05:00 *Panteon* (r)

SĂMBĂTĂ – 16 octombrie 2010

06:00 *Promo USH*
 06:10 *Performerii în arenă* (r)
 06:30 *Casă dulce românească* (r)
 07:30 *Vorbiți, scrieți românește*.
 Emisiune de Valeriu Marinescu
 08:00 *Stele de mâine*.
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret**
 10:30 *Biblioteca virtuală*.
 Emisiune de Ionel Benea
 11:00 *Academia copiilor*.
 Emisiune de Irina Haidet
 12:00 *Întâlnire cu folclorul*.
 Emisiune de Theodora Popescu
 12:30 *Cronica scepticului*.
 Emisiune de Cristian Român
 12:57 *Promo*
 13:00 *En garde!*
 Emisiune de Carmen Fulger
 14:00 *Scrisori de acreditare*.
 Emisiune de Mihaela Mihailide
 14:30 *Adevăratele stele*.
 Emisiune de Sorin Lupașcu
 15:58 *Promo*

16:00 *Magazin de weekend*.
 Emisiune de Marius Voicu
 16:30 *Cinepanorama*.
 Emisiune de Eugen Atanasiu
 17:00 *Ilinca Dumitrescu și invitații săi*
 18:30 *Contrapunct*. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
 19:30 *Am venit cu drag la voi*.
 Emisiune de Georget Nucu
 21:30 *Viața ca un spectacol*.
 Emisiune de Viorel Popescu
 22:30 *Spectacol*
 00:00 *Cafe concert*.
 Emisiune de Sorin Petre
 00:30 *Adevăratele stele* (r)
 02:00 *Lumea pe dos* (r)
 03:00 *Academia – Știință* (r)
 04:00 *Am venit cu drag la voi* (r)

DUMINICĂ – 17 octombrie 2009

06:00 *Promo USH*
 06:10 *Cinepanorama* (r)
 06:30 *Panteon* (r)
 07:00 *Deutsche Welle*.
 Emisiune de Simona Șerban
 07:30 *Deschide cartea!*
 Emisiune de Alexandru Mironov
 08:00 *Stele de mâine*.
 Emisiune de Dumitru Lupu
 08:30 *Lumină în suflet*.
 Emisiune de Sorin Bejan
 09:30 *Basmele copilăriei*.
 Emisiune de Carmen Fulger
 10:30 *Ideii în dialog*.
 Emisiune de Corneliu Toader
 12:00 *Starea de cuminec*.
 Emisiune de Sorin Bejan
 12:30 *Scena ca istorie*.
 Emisiune de Violeta Screciu
 13:30 *Miorița – antologie de folclor tradițional*.
 Emisiune de Ioan Filip
 14:00 *Mamaia 2010*.
 Emisiune de Sorin Lupașcu
 15:00 *Teatrul în fotoliul de acasă*.
 Emisiune de Viorel Popescu
 16:00 *În căutarea folk-ului pierdut*.
 Emisiune de Maria Gheorghiu
 17:00 *Cinefilia*.
 Emisiune de Daniel Paraschiv
 17:30 *Dor de-acasă*. Emisiune de divertisment.
 Realizator Puiu Stoicescu
 19:30 *Grădina cu statui*.
 Emisiune de Neagu Udroui
 20:30 *Galele TVRM organizate de Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație, Știință și Cultură*. Emisiune de Georget Nucu
 22:00 *USH după 20 de ani*.
 Emisiune de Ciprian Vasilescu
 22:30 *Film artistic: Unchiul Vanya de pe strada 42* (SUA, 1994, dramă). Regia: Luis Malle. Distribuție: Julianne Moore. Într-un teatru dezafectat din New York, regizorul Andre Gregory pune în scena piesa lui Cehov „Unchiul Vania”.
 00:00 *Teatrul în fotoliul de acasă* (r)
 01:00 *Dor de-acasă* (r)
 03:00 *Galele TVRM* (r)
 05:00 *Scena ca istorie* (r)

*În emisiunea *Telemfiteatrul Universității Spiru Haret* sunt prezentate *Consultații pentru sesiunea de examene*. Emisiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE – STUDENT FM

LUNI – VINERI

07.00-10.00
 BUNĂ DIMINEAȚA USH!
 Realizator: Ionuț Tardel
 10.00-13.00
 TACHE ȘI FACE
 Realizator: Robert Tache
 13.00-16.00
 CUTIA PANDOREI
 Realizator: Kristine
 Marți 13.00-14.00 – INVITATUL DE LA ORA 13
 Realizator: Sorin Lupașcu
 16.00-19.00
 FRESH NEWS
 Realizatori: Alina Toma și Otilia Zamfir
 19.00-22.00
 DESTRESEARA
 Realizator: Maria Ilie
 22.00-23.00
 Luni-Joi MUZICĂ
 Vineri 00.00-02.00 – POVEȘTI NESPUSE
 Realizator: Ionuț Tardel
 02.00-06.00 – NIGHT FEVER
 23.00-24.00
 Luni-Joi CAFÉ NOCTURN
 Realizator: Luminița Bondrea
 Luni 00.00-01.00 PRINTRE RÂNDURI (r)
 Realizatori: Otilia Zamfir
 02.00-07.00 – NIGHT FEVER
 Marți 00.00-02.00 – TOP 30 (r)
 Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
 02.00-07.00 – NIGHT FEVER
 Miercuri 00.00-02.00 – 80 REMEMBER (r)
 Realizator: Robert Tache
 02.00-07.00 – NIGHT FEVER
 Joi 00.00-01.00 – Metalmorfoza
 Realizator: Marru
 01.00-07.00 – NIGHT FEVER

SĂMBĂTĂ – DUMINICĂ

06.00-09.30
 MUZICĂ
 09.30-10.00
 MINI RADIO SHOW
 Realizator: Irina Haidet
 10.00-12.00
 MATINAL DE WEEK-END
 Realizator: Echipa RRM Student Fm
 12.00-13.00
 Sămbătă – CU CASA-NCHISĂ
 Realizator: Irina Minca
 Duminică – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII
 Realizator: Maria Ilie
 13.00-17.00
 SIESTA DE WEEK-END.
 Realizator: Echipa RRM Student Fm
 17.00-18.00
 Sămbătă – MUZICĂ
 Duminică – PRINTRE RÂNDURI
 Realizator: Otilia Zamfir
 18.00-20.00
 Sămbătă – 80 REMEMBER
 Realizator: Robert Tache
 Duminică – TOP 30
 Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma
 20.00-22.00
 Sămbătă – POVEȘTI NESPUSE
 Realizator: Ionuț Tardel
 Duminică – SEARA CONFESIUNILOR
 Realizator: Luminița Bondrea
 22.00-07.00
 NIGHT FEVER

Patrimoniul Cultural Mondial UNESCO s-a îmbogățit, din România, cu Biserica Învierii de la Mănăstirea Sucevița

Sate istorice, peșteri preistorice, cetăți episcopale imperiale, un bazar istoric și alte nestemate ale patrimoniului cultural protejat al omenirii vor îmbogăți zestrea acestuia, conferindu-i noi valențe, unicitate și diversitate.

Între cele 15 situri culturale înscrise anul acesta pe Lista Patrimoniului Mondial UNESCO se află încă o propunere venită din România și acceptată, în sesiunea care s-a încheiat la 3 august, de către Comitetul care validează propunerile. *Biserica Învierii de la Mănăstirea Sucevița*, parte din patrimoniul UNESCO

este o adevărată bijuterie a picturii românești, cu relevanță majoră pentru valorile culturii naționale, ce merită cu prisosință protecția UNESCO, beneficiind de fondurile ei.

În același cadru, s-a hotărât admiterea unor situri din încă trei țări – Tadjikistan, Insulele Marshall și Republica Kiribati, pornindu-se de la rațiunea că fiecare găzduiește spații de importanță istorică și culturală specială. Așa, de pildă, situl protourban *Sarazan*, din Tadjikistan, și atolul *Bikini*, din Insulele Marshall, sit al testelor nucleare, reprezintă unele dintre cele 15 situri culturale înscrise pe Lista Patrimoniului Mondial UNESCO.

De altfel, pentru specificul lor cultural inconfundabil, mai multe regiuni din Mexic, Iran, Coreea de Sud, Vietnam, India, Australia, Brazilia, Franța și Olanda au fost selecționate și, din acest an, se vor bucura de statutul generos acordat de UNESCO. Punct de reper? Varietatea spațiilor alese de comitet, spații în care valoarea istorică a crescut în mod semnificativ valoarea simbolică. Din această perspectivă, se remarcă peșterile preistorice *Yagul* și *Mitla*, din Mexic, citadela imperială *Thang Long-Hanoi*, din Vietnam, bazarul istoric *Tabriz*, din Iran, foarte importante pentru istoria civilizației, cuprinzând zone de interes antropologic, cu legende mai fascinate decât orice altă din zonă.

Europa a reușit să înscrie anul acesta cetatea episcopală *Albi*, din străvechi oraș omonim, clădită din cărămidă roșie și portocalie, situat în sudul Franței, ansamblu de monumente care s-au schimbat prea puțin din secolul al XIII-lea. De asemenea, Europa a mai contribuit la îmbogățirea comorii culturale protejate a omenirii cu o zonă concentrică de canale din *Amsterdam*, datând din veacul al XVII-lea.

În aceeași notă de deschidere, de care a dat dovadă comitetul, a fost recunoscută valoarea și importanța culturală a unor spații precum un *sit al dejunilor australieni*, de fapt o colonie construită de britanici în Australia pentru condamnații băștinași în secolele XVII-XIX, sau spectacolul atol *Bikini*, din arhipelagul Marshall, în Pacific, unde s-a testat, în anii '40-'50, bomba nucleară. Între 1946 și 1958 s-au efectuat 67 de asemenea teste, după strămutarea localnicilor, iar zona păstrează aproape intacte urmele experimentului – vase scufundate în lagună după primele teste, *Bravo*, un crater uriaș, modificări ale ecosistemului, generate de expunerea la radiații.

În viziunea oficialilor UNESCO, atolul *Bikini* simbolizează zori erei nucleare, în ciuda imaginii paradoxale de paradis al păcii pe pământ – un argument în plus pentru a motiva alegerea făcută. Iranul a avut șansa să propună înscrierea, anul acesta, pe Lista Patrimoniului Mondial UNESCO a două situri: bazarul istoric *Tabriz*, situat în centrul orașului cu același nume, cel mai mare bazar acoperit din lume figurează printre cele mai vechi bazare din Orientul Mijlociu, fiind punct important pe Drumul Mătăsii, spațiu în care s-au luat decizii prin care se hotărâse soarta națiunii; cel de al doilea sit este un complex arhitectural destinat atragerii spirituale propovăduind de filosofia sufită, pe care a slujit-o din secolul al XVI-lea. Un asemenea spațiu sacru intruchipează caracteristicile arhitecturii islamice medievale și găzduiește o colecție remarcabilă de artefacte din Antichitate, ceea ce reprezintă o notă în plus pentru valoarea și importanța acestui sit. (D.A.)

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

Dragi studenți!

Aveți întrebări la care doriți să primiți lămuriri de la cadrele didactice? Vă rugăm să le transmiteți *Opinii naționale!* Tot aici veți găsi și răspunsurile. Transmiteți corespondența dumneavoastră la adresele:
 • Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București
 • e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro; opinia@nationala@yahoo.com
 Telefoane: 021.316.97.91 (telefon și fax)
 021.316.97.85; 021.316.97.86; 021.316.97.87
 - interioare: 168 și 169

Opinia națională

REVISTA *OPINIA NAȚIONALĂ* ESTE EDITATĂ DE FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE, UNIVERSITATEA SPIRU HARET

Solicitanți de abonamente, de plată prin mandat poștal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare care funcționează în Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București. Telefon 021.316.97.88/int.108. ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (*Opinia națională* ONLINE)

Tiparul executat de TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI ROMÂNIA DE MÂINE

S.O.S. Patrimoniul cultural național

Studentii haretiști implicați în viața cetății

Prof.univ. dr. Vasile-Nicolae ION
Facultatea de Arhitectură

Restaurarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural național, o șansă acordată viitorului Român!

Patrimoniul cultural al fiecărei țări include surse de informații de neînlocuit privind viața și ocupațiile oamenilor din diferite epoci și dezvoltarea aptitudinilor artistice și tehnice de-a lungul timpului.

Monumentele, siturile și mediile culturale constituie patrimoniul cultural identitar al fiecărui oraș, al fiecărei țări. Fiecare în parte oferă prilejul unor surse de experiențe emoționale și estetice unice și, din acest motiv, societatea modernă nu are decât de câștigat din restaurarea și punerea în valoare a patrimoniului său.

Prin cultură, identitatea națională trebuie pusă în evidență și, pe cale de consecință, reabilitarea și reconstrucția patrimoniului arhitectural urban

au drept scop creșterea calității vieții culturale și trebuie să aducă arta și cultura mai aproape de oameni și, nu în ultimul rând, să eficientizeze cheltuielile aferente aceluia cultural.

În contextul integrării în structurile europene, aportul României la păstrarea identității culturale se realizează și prin conservarea, protejarea, restaurarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural național. Resursa fragilă și limitată, patrimoniul cultural este amenințat cu deteriorarea sau pierderea iremediabilă datorită nu doar scurgerii timpului și schimbării societății, dar și marilor schimbări economice și sociale din ultimii ani. Între care: schimbări în regimul de proprietate al terenurilor și al clădirilor și diminuarea capacității de aplicare a legislației de ocrotire a patrimoniului.

Mutațiile economice, demografice și sociale din România în perioada de după 1990 accentuează de la an la an lipsa de interes pentru vestigiile trecutului, sacrificarea acestora pentru interese meschine și câștiguri imediate. În murmurul confuz al vieții, municipiile, orașele, comunele și satele își exprimă fiecare, deosebit de grător, caracterul. Lipsa de educație și de informare a publicului, sărăcia sau bogăția, acumulată rapid, tentația unor câștiguri imediate prin distrugerea unor clădiri istorice, pentru ridicarea unor urâte și prost integrate în ambient construcții noi, contribuie la pierderea sau distrugerea valorilor artistice, sentimentale și memoriale create de generațiile trecute.

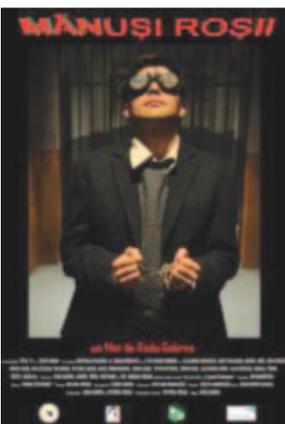
Patrimoniul cultural aparține oamenilor care l-au moștenit și ei trebuie să fie ajutați să-l înțeleagă, să-l protejeze, să-l îmbogățească și să-l pună în valoare. Acestui deziderat îi răspunde strategia elaborată de Secretariatul de Stat pentru Patrimoniul Național, care reprezintă o șansă acordată viitorului Român, prin statuarea obiectivelor și derularea unor programe de acțiuni în scopul revitalizării și modernizării infrastructurii culturale, concomitent cu dotarea așezămintelor culturale din mediul urban și rural.

Creativitatea vine, de multe ori, din lipsa fondurilor

Deși bugetul pentru cultură scade de la an la an, cinematografia reușește să dea României o vizibilitate internațională pozitivă.

Dintre toate formele artistice, cinematografia românească străbate cea mai rapidă traiectorie ascensională și, raportându-ne la zilele noastre, putem afirma cu certitudine că procesul de transformare continuă cu aceeași uluitoare viteză.

Filmul este un templu al celor ce vin în el nu numai pentru distracție, ci și la un spectacol deosebit de artă, un spectacol al celei de-a șaptea arte. Pentru aceste calități, este esențial să vedem filmele noi și filmele vechi.

Ele au fascinat și continuă să ne fascineze, ne fac să râdem sau uneori să și plângem, de ce nu?!, dar, totdeauna, filmele autohtone ne-au scos, chiar dacă puțin, din cotidian, ne-au remontat pentru ziua de mâine, ne-au incitat fantezia, inventivitatea, creativitatea și ne-au făcut viața mai ușoară. Încet, încet, filmele românești își extind aripile atocuprinzătoare asupra mapamondului.

Filmele românești de mară se reunesc într-un cadru de povești pentru a stimula publicul și pentru a trezi interesul pentru cinema, demonstrând că, în România, creativitatea vine de multe ori din lipsa fondurilor.

Filmele românești au succes la marile festivaluri europene, dar nu ajung la publicul din țară

În ultimii ani, cinematografia românească a intrat într-o perioadă bună, filmele autohtone fiind apreciate peste tot unde sunt prezentate. Deși au cucerit juriile marilor festivaluri europene, ele nu au rulat încă în cinematografele din România; valori cinematografice românești de talie internațională care încep acum să străbată lumea în lung și-n lat, în sfârșit, filme care, deși aparțin noii generații de regizori români și deși au fost

visionate în ultimul an, sunt recunoscute de publicul din alte țări, ca unele dintre cele mai îndrăgite producții actuale. Filmele românești cu succes la marile festivaluri europene nu ajung la publicul din țară deoarece, după 1990, cinematografele din România au început să dispară înecul cu înecul, locațiile primind o cu totul altă destinație, care nu are nimic de a face cu arta și cultura.

Dacă până în 1990 existau peste 600 de săli de cinematograf, la momentul octombrie 2009 erau în funcțiune numai 37 de cinematografe în România. De la an la an, numărul cinematografelor, care au făcut istorie, s-a restrâns și încă, firesc, întrebarea:

– Unde sunt cinematografele de altă dată ale Bucureștiului și ale centrelor culturale din fiecare județ al țării?

Mai întâi, au dispărut cinematografele de la periferie. Cinematografele clasice și-au pierdut spectatorii treptat, de la an la an. Se întâmpla pe la mijlocul anilor '90, când abia apăruseră video-urile. Acum, principalii lor rivali sunt calculatorul și DVD playerul. Lipsa de condiții, frigul și scaunele rupte au dus la scăderea drastică a numărului de spectatori în vechile cinematografe.

Cauzele degradării acestora sunt legate de diversificarea mijloacelor de vizualizare a filmelor: internet, noi posturi tv, dvd-uri, dar și apariția mall-urilor, care oferă condiții considerabil mai bune.

Degringolada și decimarea sălilor de cinematograf continuă datorită "tururilor imobiliare" de proporții. Sălile de cinematograf, dacă nu au fost demolate pentru afaceri imobiliare sau lăsate în paragină pentru a servi acestui scop, au primit alte destinații: comerț, cluburi de noapte, discoteci, jocuri mecanice, biliard, info-internet, disco-bar, case de schimb valutar, restaurante, studiouri foto, saloane de coafură, cosmetică, cafenea-internet, agenții de turism și altele.

Pentru a contracara situația existentă, conducerea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național a elaborat o strategie culturală în temeiul căreia un număr însemnat de cinematografe vor fi reabilitate și dotate ca centre de cultură cu funcțiuni polivalente (de cultură audiovizuală, pentru expoziții, spectacole de cinema, teatru, muzică, varieté, cine-café), care să ofere o gamă largă de servicii culturale și loisir pentru populație. Unele cinematografe vor primi destinația de complexe culturale, alte câteva vor primi destinația de Centre Culturale ale Naționalităților, fapt ce va pune în acord valoarea arhitecturală a fiecărei clădiri cu protecția, dezvoltarea, punerea în valoare și preservarea patrimoniului cultural național în acord cu politica de susținere a turismului cultural urban.

Trebuie să recunoaștem că epoca televizorului a cam trecut. Reabilitarea cinematografelor degradate, transformarea lor în centre de cultură audiovizuală, digitalizarea vor face posibilă lansarea filmelor; acest fapt va permite marelui public vizionarea filmelor în premieră, în

România, odată cu cele din alte țări mari din lume. Asta va diminua pirateria. Cine va vrea să vadă un film sau un spectacol de teatru sau o premieră muzicală va trebui să meargă la una dintre sălile de spectacol din Centrul Cultural Audiovizual.

O posibilitate contextul actualei crize economice

Reabilitarea infrastructurii culturale, reabilitarea unor cinematografe degradate sau abandonate, modernizate și dotate ca centre de cultură audiovizuală reprezintă, în contextul actualei crize economice, o șansă posibilă acordată viitorului Român.

O șansă este posibilă și actuală, prin accesarea fondurilor comunitare, guvernamentale și locale, pentru remodelarea unor cinematografe, cu valoare de patrimoniu, aflate într-o avansată stare de degradare, sau aparent abandonate și lăsate în paragină de către instituțiile în administrarea cărora se află, sau au fost preluate și chiar puse în vânzare, în scopuri imobiliare, de către persoanele repuse de drept în posesie, în temeiul prevederilor legale.

Interesul scăzut al autorităților pentru eradicarea încălcării prevederilor legale a condus la starea deplorabilă în care se află cinematografele, a determinat scăderea dramatică a numărului de spectatori, de la an la an. Există orașe unde nu funcționează în prezent niciun cinematograf. Reabilitarea unora implica fonduri de care primăriile nu dispun. Reconvertirea unor cinematografe care și-au pierdut funcțiunile inițiale, fiind închise sau transformate, în ultimii 20 de ani, în discoteci, magazine alimentare, săli de biliard, cluburi sau cazinouri, favorizează reamenajarea unor spații publice ca edificii culturale reprezentative pentru noile funcțiuni ale orașului, în raport cu așteptările locuitorilor.

Grație unei viziuni coroborată strategic, principiilor și practicilor europene, Strategia adoptată de Secretariatul de Stat pentru Patrimoniul Național cu privire la acțiunile de protejare, dezvoltare și punere în valoare a patrimoniului cultural vizează concret starea și destinul cinematografelor, reabilitarea și remodelarea ca Centre de Cultură Audiovizuală.

Lansarea acestui temerar program vizează fundamentarea marilor proiecte de dezvoltare durabilă, totodată sustenabilă, și constituie un sprijin în adoptarea hotărârilor pe care trebuie să le ia decidenții politici.

Formularea unor proiecte concrete de arhitectură, în cadrul Centrului de Cercetare Științifică Aplicată

Facultatea de Arhitectură din Universitatea Spiru Haret își propune formularea unor proiecte concrete de arhitectură, în cadrul Centrului de Cercetare Științifică Aplicată, proiecte de arhitectură, relatează strategiei lansate de Secretariatul de Stat pentru Patrimoniul Național.

Abordarea temei „Reabilitarea unui cinematograf degradat ca Centru Cultural Audiovizual” s-a produs încă din anul universitar 2007-2008, odată cu proiectul de diplomă <<Reabilitarea cinematografului „Marconi” (Dacia) din București>> – elaborat de absolventul arh. Ana Gheorghiu, îndrumător conf. dr. arh. Ana Maria Hariton.

Calitățile proiectului au condus la implementarea temei ca subiect de cercetare științifică aplicată pentru studenții anului V.

Punerea în aplicare a acestei teme a fost integrată în Programa de teme de Cercetare-Dezvoltare-Inovare pentru anul universitar 2009-2010. La momentul lansării temei de către conducerea Facultății de Arhitectură din Universitatea Spiru Haret au fost păreri, ale unor membri ai corpului profesoral, că rezultatul va fi sub așteptări. Era pentru prima oară, în scurta istorie a Facultății de Arhitectură, când studenții erau confrunțați cu o temă de cercetare reală și de stringentă actualitate, dată fiind situația deplorabilă a cinematografelor din România.

Pentru a intra în problematica reabilitării unui cinematograf, conducerea Facultății de Arhitectură din Universitatea Spiru Haret a solicitat Regiei Autonome „Româniafilm” să i se propună un caz real.

Conducerea Regiei Autonome „Româniafilm” a propus ca temă de cercetare reabilitarea Cinematografului „Gloria” din Cartierul Balta Albă și a pus planurile cadastrale la dispoziția Facultății de Arhitectură.

Studenții au avut de ales între temele: *Centrul Cultural cu amplasament lângă Teatrul de Operă din București*, care figura în programa de teme a anului V încă din vara anului 2009, și *Centrul Cultural Audiovizual pe amplasamentul Cinematografului „Gloria”* din cartierul Balta Albă. Spre surprinderea generală a corpului profesoral, un mare număr de studenți au ales să trateze tema: *Centrul Cultural Audiovizual de pe amplasamentul Cinematografului „Gloria”*.

Catedra de Sinteză de Arhitectură a dispus etapizarea elaborării proiectelor în mai multe faze: documentarea pe teren și relevu; schițe preliminare și discuții cu studenții la primele ore de atelier, de către îndrumătorii fiecărei grupe, adecvat puneri în valoare a ideilor fiecărui student.

Documentarea și cercetarea fiecărui așezământ cultural vizat a fi remodelat, potrivit unuia dintre proiectele de arhitectură la tema enunțată, se subsumează în totalitate ideii de valorificare complexă a spațiului public dezvoltat și modernizat și, în același timp, reprezintă o mare oportunitate, pentru că oferă varianta unei alternative pentru publicul interesat în

alegerea unuia dintre evenimentele culturale programate într-un nou Centru de Cultură Audiovizuală.

Ca documentație, studenților li s-a pus la dispoziție date ce reflectă starea deplorabilă a majorității cinematografelor din România. Totodată, li s-au prezentat exemple cu realizări contemporane din Marea Britanie, Franța, Suedia, Finlanda și Spania, care, confruntate cu revenirea publicului spre sala de spectacol, au propus și au edificat remarcabile Centre de Cultură Audiovizuală. Aspectul acestor noi edificii de cultură denotă o abordare multidisciplinară, întrucât peisajul cultural este bunul cultural care implică o mare participare a cetățenilor.

Pe măsură ce s-a înaintat în studiul temei, s-a conturat ideea reabilitării *Bulevardului cinematografelor* (Bulevardul Regina Elisabeta) ca bulevard al culturii europene, în care să fie prezentate o serie de spectacole – film, teatru, muzică - expoziții din țările comunității europene, posibil interesate în finanțarea reabilitării unor cinematografe ca Centre de Cultură Audiovizuală, precum Marea Britanie, Franța, Germania, Italia și Spania.

La final, s-au conturat mai multe variante posibile: unele proiecte au menținut configurația actuală, aducând îmbunătățiri în structurarea spațiului interior și, mai puțin, la exterior, altele au mers pe dezvoltarea structurii existente și dezvoltarea acesteia pe verticală, iar un număr mai mic de proiecte au propus chiar demolarea clădirii și o nouă construcție cu o viziune modernă, care să asigure nu numai un spațiu de cultură, dar și o altă imagine identitară în cadrul zonei Balta Albă.

Ca urmare a efectuării de către corpul profesoral a evaluării proiectelor predate de către studenți, în luna iunie 2010, cele mai bune proiecte au fost transpuse în format digital. Dată fiind relaționarea temei acestor proiecte cu strategia culturală lansată de către conducerea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, proiectele transpuse în format digital au fost prezentate și vizionate de către conducerea Secretariatului de Stat pentru Patrimoniul Național și conducerea Direcției Patrimoniului cinematografic din Centrul Național al Cinematografiei.

Apreciind calitatea proiectelor de arhitectură cu tema: „Centru Cultural” și „Centru de Cultură Audiovizuală”, Secretariatul de Stat pentru Patrimoniul Național a decis realizarea unei selecții și prezentarea printurilor însoțite de machete într-o expoziție, cu o locație de excepție: Sala Palatului, în perioada 11-20 octombrie 2010, și, apoi, în perioada 21-30 octombrie, la Sala de Expoziții a Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, unde să fie invitați primarii, prefecții și directorii Direcțiilor Județene pentru Cultură și Patrimoniul Cultural.

În cadrul expoziției s-a considerat benefică prezentarea unui proiect realizat și dat ca exemplu: *Centrul Cultural din Slatina*, precum și proiectul *Complex Cultural la Mogoșoaia*, care să etaleze o serie de piese valoroase, care s-au păstrat, din Mănăstirea Văcărești.

Formularea unor proiecte concrete de arhitectură, în cadrul Centrului de Cercetare Științifică Aplicată, a antrenat, deopotrivă, studenții anului V și corpul profesoral la elaborarea unor proiecte care, prin volumetrie, funcționalitate și estetică, s-au bucurat de aprecierea factorilor de decizie din Ministerul Culturii și Patrimoniului Cultural Național.

Temerara încercare a Facultății de Arhitectură din cadrul Universității Spiru Haret de elaborare a unor proiecte de reabilitare, modernizare și dotare a infrastructurii culturale și-a etalat fezabilitatea și, drept urmare, în Programa de teme de Cercetare-Dezvoltare-Inovare pentru anul universitar 2010-2011, vor fi incluse teme interesante precum: *Modelarea și proiectarea unui Complex de cultură și odihnă pe amplasamentul Parcului Industrial Copșa Mică; Reabilitarea cinematografulor situate pe bulevardul Regina Elisabeta, din București*, ca Centre de Cultură Audiovizuală amplasate pe Bulevardul culturii; *Proiectarea unui Centru de cultură și odihnă destinat cineastilor pe amplasamentul de la Baza 2 Mai, Mangalia; Proiectarea consolidării, remodelării, avlopării, dezvoltării și dotării sediului Centrului Național al Cinematografiei pentru: exercitarea atribuțiilor funcționale la parter și etajele 1, 2, și 3 ale edificiului; funcționarea unui Muzeu al sintezelor arhitecturii, arte, audiovizual pe simezele amplasate la etajele 5, 6 și 7; funcționarea unui post de televiziune digitală pentru promovarea creației din domeniile arhitecturii, artelor și audiovizualului, amplasate la etajele 8, 9 și 10.* Fiecare temă prezintă un ridicat potențial de valorificare și dezvoltare a acestor infrastructuri culturale și are drept scop creșterea calității vieții culturale în mediul urban, prin diversificarea ofertei culturale, extinderea și transformarea infrastructurii culturale existente în centre comunitare de coeziune socială, de acces al populației la informație și cultură.

Vernisajul expoziției de proiecte de arhitectură „Centrul Cultural” și „Centrul de Cultură Audiovizuală” a studenților Facultății de Arhitectură – București, Sala Palatului, 11-20 octombrie – este onorat de prezența celebrului arhitect Richard England, Doctor Honoris Causa al Universității Spiru Haret

Cu buldozerul ucigaș în zone protejate

Adevăratul genocid care se săvârșește, diabolic, cu sânge rece, asupra unor autentice bijuterii arhitectonice ale patrimoniului cultural național, reprezintă, de fapt, un atentat la identitatea spirituală românească, la memoria colectivă.

Zadarnic a fost realizată *Cartea Neagră a Patrimoniului din România* pentru a se cunoaște dimensiunea stării dezolante a acestuia și, pe baza unei asemenea radiografii, să se poată elabora un *Cod* al protejării, conservării lui, pentru ca, în final, să se definească soluții de stăvilit, de prevenire a unor asemenea incredibile distrugerii, dacă demersul respectiv a devenit un jalnic scop în sine.

Chiar și atunci când monumentele respective fac parte din așezările zone protejate ale mediului și patrimoniului istoric, declarate oficial, care ar trebui să beneficieze de un statut special, dar fără a li se atribui puteri miraculoase de autopărire, colții buldozerelor mușcă și mai înverșunat.

Furia demolărilor, stimulate și de legislația încă permissivă existentă în domeniul protejării, conservării și apărării patrimoniului cultural național, continuă cu frenezie, numai în București fiind, rase de pe fața pământului recent, alte trei case – monumente istorice, sărăcind astfel zestrea de patrimoniu. Ciudat este faptul că, pentru casa de pe strada Tudor Arghezi nr.4, există chiar o autorizație de demolare de la Primăria Capitalei, dar care prevede doar demolarea anexelor acestui imobil. Or, casa demolată nu era, în niciun caz, anexă. În

fiind datat la începutul neoclasicismului în Principatele Române, respectiv în București, prin 1850-1860.

Acești destin sinistru l-au avut și alte două case de pe bulevardul Știrbei Vodă, numerele 118-120 și 122-124, construite în prima jumătate a secolului XX. Este de-a dreptul scandalos faptul că autorizațiile de demolare au fost date tot de Primăria Capitalei, exact în aceeași zi când a fost datată autorizația de demolare pentru casa – monument din strada Tudor Arghezi nr. 4. O coincidență nefastă care dezvăluie că în spatele acestor autorizații se află abuzul nemăsurat al celor care nu cunosc nicio îngădire în zelul lor de a servi interese mai mult sau mai puțin obscure.

Un nou val de agresiune asupra unor edificii publice emblematice din București, cu valoare de patrimoniu, care le desfigurează, le urătesc, transformând clădirile vechi

în jalnici hibridi ai modernizării cu orice preț.

O asemenea „chirurgie”, care poate oripila privitorii, a fost administrată Facultății de Medicină din București, unde ferestrele din secolul XIX au fost înlocuite cu termopane lucioase, cu rama de plastic, fără a dispune de nicio autorizație de construire, ci doar una pentru executarea unor lucrări de consolidare. Or, se știe, în *Legea monumentelor* intervenția neautorizată pe un monument constituie o infracțiune.

În opinia specialiștilor, un criteriu folosit în cultura vest-europeană pentru determinarea valorii unui monument este cel al autenticității. Înlocuirea tâmplăriei originare de la Facultatea de Medicină din București stîrbește din aura de autenticitate a clădirii. Ceea ce se întâmplă cu clădirea Facultății de Medicină, monument istoric de grupa A, vechi de 130 de ani, reprezintă o măturie a

adevărului că protecția patrimoniului istoric din România este sublimă, dar lipsește cu desăvârșire. Dacă înlocuirea ferestrelor se impune, ar fi fost necesar un proiect realizat de un specialist în monumente istorice și avizat favorabil de Ministerul Culturii, care să permită păstrarea desenului tâmplăriei originale, pe de o parte, iar pe de altă parte, înlocuirea sticlei existente cu un geam termoizolant. Întrucât peste asemenea etape s-a trecut cu atâta ușurință, se poate ajunge la concluzia că totul este ilegal și trebuie sancționat ca atare. „Cicatricele” rămase pe fațada principală a Facultății de Medicină acuză lipsa gravă de interes față de păstrarea, pe cât posibil intactă a aspectului clădirii-monument istoric, în fond, valoarea de patrimoniu cultural național, care, în acest caz, a fost sacrificată.

Adela DEAC

